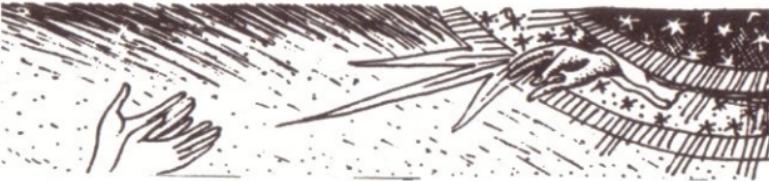

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΠΡΟΣΕΥΧΗΤΑΡΙΟ

Περιέχει τίς Προσευχές
που ή δρόδοξη χριστιανική οίκογένεια
άπευθύνει πρός τόν Δωρεοδότη
Τριαδικό Θεό καθημερινά,
άλλα και σέ διάφορες περιστάσεις,
κατά τήν Τάξη τοῦ «Μεγάλου Ὁρολογίου»
τῆς Ἑκκλησίας μας

ΧΡΥΣΟΠΗΓΗ

Πρός τούς ἀναγνῶστες

ΒΑΣΙΚΟΤΕΡΗ ΑΝΑΓΚΗ τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς εἶναι ἡ ἐπικοινωνία μέ τὸν Θεό - Πατέρα, τὸν Σωτῆρα Ἰησοῦ Χριστό καὶ τὸ Πανάγιον καὶ Ζωοποιόν Πνεῦμα. Εἶναι ἡ ἀναπνοή τῆς ψυχῆς. Ἔάν το σῶμα εἶναι δυνατόν νά ζήσει χωρίς ἀναπνοή καὶ ὀξυγόνωση, ἄλλον τόσον εἶναι δυνατόν ἡ ἀνθρώπινη ψυχή νά ζήσει χωρίς τή ζωηφόρον ἀναπνοήν τῆς προσευχῆς. Ἡ αὐθόρυμπη ἔξομολόγηση τῆς ψυχῆς μας στὸν Θεό εἶναι ψυχική ἀνάγκη, ἄλλα καὶ ἡ διά τυποποιημένων προσευχῶν ἐπικοινωνία μας μέ τὸν Θεό εἶναι ἔξισου ψυχική ἀνακούφιση. Στήν Ὁρθόδοξην Ἑκκλησία μας υπάρχει πλοῦτος ἀπο-

θησαυρισμένων προσευχῶν. Πολλοί Ἀγιοι τῆς Ἑκκλησίας μας ἔγραψαν καὶ συνέθεσαν προσευχές καὶ ὑμνους. Οἱ Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἑκκλησίας εἶναι γεμάτες ἀπό προσευχές καὶ ὑμνους πού ἐκφράζουν πάντοτε τίς μύχιες ἐσωτερικές μας ἀναζητήσεις καὶ τίς πνευματικές μας ἀνάγκες.

Στό μικρό αὐτό Οἰκογενειακό Προσευχητάριο ἔχουμε συγκεντρώσει μερικές προσευχές καὶ ὑμνους ἀπό τίς θαυμάσιες Ἀκολουθίες τῆς Ἑκκλησίας μας. Τό κάναμε σάν μιά βοήθεια πρός τὴν Ὁρθόδοξην χριστιανική οἰκογένεια καὶ μία συμπαράσταση πνευματική πρός τίς ψυχικές ἀνάγκες τῶν πιστῶν μας.

Μέσα στό δωμάτιο μας, σέ κάποια ἄκρη, πρωΐ καὶ βράδυ ἀλλά καὶ ἄλλες στιγμές πρέπει νά ἀφήνουμε τὴν καρδιά μας νά ξεχύνεται σέ προσευχή πρός τὸ Θεό τῆς ἀγάπης μας. Τό Προσευχητάριο αὐτό μπορεῖ νά μᾶς βοηθήσει. Ἐχει προσευχές καὶ ὑμνους ἀπό τίς πρωινές Ἀκολουθίες τῆς Ἑκκλησίας μας, ἀπό τίς ἀπογευματινές

καὶ ἀπό περιστατικές Ἱερές Ἀκολουθίες.
 Εἶναι ἀπλῶς ἔνα βοήθημα στά χέρια τῶν
 πιστῶν μας γιά νά τούς διευκολύνει στό
 Ἱερό ἔργο τῆς προσευχῆς, νά τούς βοηθή-
 σει νά ἀναπνέουν συχνά τό δξυγόνο τῆς
 προσευχῆς.

Εἶναι διάπυρη ἡ προσευχή μας πρός τόν
 πανάγαθο Κύριόν μας νά φωτίζει πάντα τή
 σκέψιν μας, νά εὐλογεῖ τή ζωή μας, νά κα-
 τευθύνει τά διαβήματά μας στό δρόμο τῶν
 ἁγίων ἐντολῶν Του, στήν ἐν ταπεινώσει
 ἐφαρμογή τοῦ ἁγίου θελήματός Του.

Προσευχόμαστε καὶ εὐχόμαστε σέ δλους
 τούς πιστούς μας, ἡ φλόγα τῆς ἀγάπης
 πρός τό Θεό νά ύπάρχει ζωντανή μέσα
 στήν καρδιά μας, νά ζοῦμε πάντοτε ἐν
 προσευχῇ, νά ἀποθάνομεν προσευχόμενοι
 καὶ νά μᾶς ἀξιώσει ὁ Κύριος νά γενθοῦμε
 τόν οὐρανό σέ μία πλέον διαρκῆ ἐπικοινω-
 νία μαζί Του καὶ ἀπόλαυσπ τῆς θεϊκῆς πα-
 ρουσίας Του.

† Ὁ Πειραιῶς ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΠΡΩΙΝΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, δὲ Θεὸς νῦν, δόξα σοι.

Ἄσιλε εὐ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, δὲ πανταχοῦ παρὸν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, δὲ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν νῦν, καὶ καθάρισον νῦν ἀπὸ πάσης κηλīδος, καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς νῦν. Ἀμήν.

“Ἄγιος δὲ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον νῦν (**ἐκ γ'**). ”

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, Ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ὅτις, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ δόνδματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενιθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σῆμερον· καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ δφειλήματα ἡμῶν· ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς δφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ τὰ παρόντα Τριαδικὰ τροπάρια.

Γέγερθέντες τοῦ ὑπνου, προσπίπτομέν σοι, Ἀγαθέ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βιωμέν σοι, Δυνατέ· Ὅτιος, Ὅτιος, Ὅτιος εἴ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Γῆς κλίνης καὶ τοῦ ὑπνου ἔξεγείρας με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, Ἀγίᾳ Τριάς· Ἀγιος, Ἀγιος, Ἀγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Διθρόον ὁ Κριτής ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· Ἀγιος, Ἀγιος, Ἀγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον ἡμῖν, καὶ τὰς εὐχάς.

Εἰς τοῦ ὑπνου ἔξανιστάμενος εὐχαριστῶ σοι,
Ἀγίᾳ Τριάς, δτὶ διὰ τὴν πολλήν σου ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν οὐκ ὀργίσθης
ἐμοὶ τῷ ὁμοίῳ καὶ ἀμαρτωλῷ, οὐδὲ συναπώλεσάς με ταῖς ἀνομίαις μου, ἀλλ’ ἐφιλανθρωπεύσω συνήθως, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κείμενον
ἡγειράς με, εἰς τὸ δρόσισαι καὶ δοξολογῆσαι τὸ
κράτος σου. Καὶ νῦν φώτισόν μου τὰ δόματα
τῆς διανοίας· ἀνοιξόν μου τὸ στόμα, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου καὶ συνιέναι τὰς ἐντολάς
σου καὶ ποιεῖν τὸ θέλημά σου καὶ ψάλλειν σοι

ἐν ἐξομολογήσει καρδίας καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Εὐχὴ ἑτέρᾳ.

Δόξα σοι, Βασιλεῦ, Θεὲ Παντοκράτορε, ὅτι τῇ θείᾳ σου καὶ φιλανθρώπῳ προνοίᾳ ἡξιώσας με τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον ἐξ ὑπνου ἀναστῆναι καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου τοῦ ἀγίου σου οἴκου. Δέξαι, Κύριε, καὶ τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου, ὡς τῶν ἀγίων καὶ νοερῶν σου Δυνάμεων· καὶ εὐδόκησον ἐν καρδίᾳ καθαρῇ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσενεχθῆναι σοι τὴν ἐκ τῶν ὁυπαρῶν χειλέων μου αἴνεσιν, ὅπως κάγὼ κοινωνὸς γένωμαι τῶν φρονίμων παρθένων, ἐν φαιδρᾷ λαμπτηδόνι τῆς ψυχῆς μου, καὶ δοξάζω σέ, τὸν ἐν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξαζόμενον Θεὸν Λόγον. Ἄμην.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δρατῶν τε πάντων καὶ ἀօράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν

Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, δόμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἅγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἔρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν.

‘Ομολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἀμήν.

Δοξολογία μικρά.

όξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦ-
μέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι
διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παν-
τοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ,
καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ
Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέ-
ηπον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν
δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέηπον ἡμᾶς.

“Οτι σὺ εἶ μόνος ἄγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος,
Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ δνομά σου εἰς τὸν αἰώνα καὶ εἰς τὸν
αἰώνα τοῦ αἰώνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεῇ. Ἐγὼ εἴπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἵσται
τὴν ψυχήν μου, δτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φωτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὑμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ τῆς Α΄ Ὡρας.

Xριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἀνθρώπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτῳ ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὁψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν Ἅγιων. Ἀμήν.

Δι’ εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Εύχη πρὸ τοῦ γεύματος
(μεσημβρινοῦ φαγητοῦ).

Ἔάτερ ἡμῶν, δέ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω δὲ βασιλεία σου· γεννθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σῆμερον· καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ δῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον (γ').

ριστὲ ὁ Θεός, εὐλόγησον τὴν βρῶσιν καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι ἄγιος εἶ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Μετὰ τὸ γεῦμα.

Γ ύχαριστοῦμέν σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐνέπλησας ἡμᾶς τῶν ἐπιγείων σου ἀγαθῶν. Μὴ στερήσῃς ἡμᾶς καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας, ἀλλ’ ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου παρεγένου, Σωτήρ, τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, ἐλθὲ καὶ μεθ’ ἡμῶν καὶ σῷσον ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον (γ').

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῷσον ἡμᾶς.
Ἄμην.

Εὔχὴ πρὸ τοῦ δείπνου.

Γ ἀγονται πέντες καὶ ἐμπλοσθήσονται καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκχριστοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰώνος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Χριστὲ ὁ Θεός, εὐλόγησον τὴν βρῶσιν καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι ἄγιος εἶ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὸ δεῖπνο.

Χύφρανας ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου **Χ**ήγαλλιασάμεθα. Ἐσπουμειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἶνου καὶ ἐλαίου ἐνεπλήσθημεν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιψηθησόμεθα καὶ ὑπνώσωμεν· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισας ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον (γ').

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἴησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῷσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ΜΙΚΡΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Β ασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος, καὶ σῷσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

“Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, Ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ὁ Αγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ δόνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σῆμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ δῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Δόξα. Καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιόμων σου
ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλείον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου,
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα· δπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίσσοσέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Παντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι·
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν

άμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποδράψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς δόδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλον μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριψμένον· καρδίαν συντετριψμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔχουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῆτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλμὸς ἔθ' (69).

Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον.
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου.

Ἄποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπίσω καὶ καταίσχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἄποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· εὖγε, εὖγε.

Ἄγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ὁ ὑστηρός μου εἶ σύ· Κύριε, μὴ χρονίσης.

Ψαλμὸς ριμβ' (142).

ύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέοσίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, δτὶ οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

“Οτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ διμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, δτὶ ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, δόδον ἐν ᾧ πορεύσομαι, δτὶ πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, δτὶ σὺ εἶ δ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν δόηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, δτὶ ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Δοξολογία.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ὕμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

“Οτι σὺ εἶ μόνος ἄγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἑκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεῇ. Ἔγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτη ἀνα-
μαρτίτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά
σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, κα-
θάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώ-
ματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δι-
καιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαι-
ώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δό-
ξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Ιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκρά-
τορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δρατῶν τε
πάντων καὶ ἀօράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν

Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, δόμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ήμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ήμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἅγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπίσαται.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ήμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ήμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἄγιαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν.

‘Ομολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. ’Αμην.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμπτον, καὶ Μπτέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν δοντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Τρισάγιον. Δόξα. Καὶ νῦν. Παναγία Τριάς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Πάτερ ἡμῶν.

**Ἔιτα τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς
ἢ τῆς ἡμέρας, ἢ τὰ παρόντα τροπάρια.**

Ἔχος δ'.

Ἄθεδος τῶν πατέρων ἡμῶν, δο ποιῶν ἀεὶ μεθ’ ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ’ ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἴκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἄῶν ἐν δλῷ τῷ κόσμῳ μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἷματα, ἢ Ἐκκλησίᾳ σου στολισαμένη, δι’ αὐτῶν βοῆ-

σοι, Χριστὲ ὁ Θεός· τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιόμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώροσαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Μετὰ τῶν Ἅγίων ἀνάπταυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν.

Τῷ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἅγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίόμων.

Κύριε ἐλέησον (**μ'**).

Θέν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· Αὔτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ Ἰθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον,

τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ δύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ δημιούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς σου δόξης· δτὶ εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον· Κύριε ἐλέησον· Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξότεραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Κύριε ἐλέησον (**ιβ'**).

Καὶ σῶσον ἡμᾶς, Παναγίᾳ Παρθένε.

Εύχὴ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.
(Παύλου Μοναχοῦ Μονῆς Εὐεργέτιδος)

Τσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνὴ
 Παρθένε, θεόνυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λό-
 γον τοῖς ἀνθρώποις, τῇ παραδόξῳ σου κυή-
 σει ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γέ-
 νους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν
 ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπὶς καὶ τῶν πολεμουμέ-
 νων βοήθεια· ἡ ἔτοιμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ
 προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν χριστιανῶν τὸ
 καταφύγιον· μὴ βδελύξῃ με τὸν ἀμαρτωλόν, τὸν
 ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ
 πράξεσιν δλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ
 τῶν ἱδονῶν τοῦ βίου ὁρμημίᾳ, γνώμῃ δοῦλον
 γενόμενον. 'Αλλ' ὡς τοῦ φιλανθρωπου Θεοῦ
 Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ
 τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ
 ὁυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέσιν,
 καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύ-
 ριον, τῇ μπτρικῇ σου παρόντοις χρωμένη, δυσώ-
 πησον, ἵνα ἀνοίξῃ κάμοὶ τὰ φιλάνθρωπα
 σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος, καὶ παριδών
 μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα ἐπιστρέψῃ με
 πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργά-
 την δόκιμον ἀναδεῖξῃ με. Καὶ πάρεστο μοι ἀεὶ ὡς
 ἐλεήμων καὶ συμπαθῆς καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν

τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός,
τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα, καὶ
πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με, καὶ ἐν τῷ
καιρῷ τῆς ἔξοδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν
περιέπουσα, καὶ τὰς σκοτεινὰς δψεις τῶν πο-
νηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν
δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰώνιου
με ὁυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δό-
ξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με
ἀποδεικνύουσα. Ἡς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου,
ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ
ἀντιλήψεως. Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μο-
νογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ω πρέπει πᾶσα
δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ
αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζω-
οποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.
(Ἀντιόχου Μοναχοῦ, τοῦ Πανδέκτου)

Ἐαὶ δός ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὑπνον ἀπιοῦ-
σιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὑπνου
τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ
νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν

παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς δνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Yπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Hέλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπτη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, Τριάς Ἀγία, δόξα σοι.

ὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ύπὸ τὴν σκέ-
πν σου.

πὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτί-
σις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων
τὸ γένος· ἡγιασμένε ναέ, καὶ Παράδεισε λο-
γικέ, παρθενικὸν καύχημα· ἐξ ἣς Θεὸς ἐσαρκώ-
θη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ύπάρ-
χων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον
ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν
οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαρι-
τωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

Εὐχὴ εἰς τὸν Ἀγγελὸν.

γιε ἄγγελε, ὁ ἐφεστὼς τῆς ἀθλίας μου ψυ-
χῆς καὶ ταλαιπώρου μου ζωῆς, μὴ ἐγκατα-
λίπῃς με τὸν ἀμαρτωλόν, μηδὲ ἀποστῆς ἀπ'
ἐμοῦ διὰ τὴν ἀκρασίαν μου· μὴ δώῃς χώραν τῷ
πονηρῷ δαιμονὶ κατακυριεῦσαι μου τῇ κατα-
δυναστείᾳ τοῦ θνητοῦ τούτου σώματος· κράτη-
σον τῆς ἀθλίας καὶ παρειμένης χειρός μου, καὶ
δοῦγησόν με εἰς δόδον σωτηρίας. Ναί, ἄγιε Ἀγγε-
λε τοῦ Θεοῦ, ὁ φύλαξ καὶ σκεπαστὴς τῆς ἀθλί-
ας μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, πάντα μοι συγ-
χώροσον, ὅσα σοι ἔθλιψα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς

ζωῆς μου, καὶ εἴ τι ἡμαρτον τὸν σῆμερον ἡμέραν· σκέπασόν με ἐν τῇ παρούσῃ νυκτὶ καὶ διαφύλαξόν με ἀπὸ πάσης ἐπιφείας τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα μὴ ἐν τινι ἀμαρτήματι παροργίσω τὸν Θεόν· καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ ἐπιστηρίξαι με ἐν τῷ φόβῳ αὐτοῦ, καὶ ἀξιον ἀναδεῖξαι με δοῦλον τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. Ἀμήν.

Ὕπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν. (ἐκ γ')

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΜΕΓΑΛΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, δ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐρανίε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, δ πανταχοῦ παρὸν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, δ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος, καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

“Ἄγιος δ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός, ἄγιος Ἅθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**τρίις**).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, Ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ δόνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σῆμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον (**ιβ'**).

Δόξα. Καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς δ' (4).

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἴκτιρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἔως πότε βαρυκάρδιοι; Ἰνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν δσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Οργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἀλλέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δεῖξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά;

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

΄Απὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἔλαιου αὐτῶν
ἐπληθύνθησαν.

΄Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ
ὑπνώσω.

΄Οτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ’ ἐλπίδι κατώ-
κισάς με.

Ψαλμὸς σ' (6).

Σύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγχῃς με, μηδὲ τῇ
δόργῃ σου παιδεύσῃς με.

Σύριε, δτι ἀσθενής εἰμι· λασαί
με, Κύριε, δτι ἐταράχθη τὰ δστᾶ μου, καὶ ἡ ψυ-
χή μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἔως πό-
τε;

΄Ἐπίστρεψον, Κύριε, δῦσαι τὴν ψυχήν μου·
σῶσόν με ἔνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

΄Οτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων
σου· ἐν δὲ τῷ ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

΄Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ'
ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου
τὴν στρωμνήν μου βρέξω.

΄Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου· ἐπα-
λαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἔχθροῖς μου.

΄Απόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι
τὴν ἀνομίαν, δτι εἰσῆκουσε Κύριος τῆς φωνῆς
τοῦ κλαυθμοῦ μου." Ήκουσε Κύριος τῆς δεήσε-

ώς μου· Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείσαν καὶ ταραχθείσαν πάντες οἱ ἔχθροί μου· ἀποστραφείσαν καὶ καταισχυνθείσαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς ιβ' (12).

Ἐως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος;
ἔως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ;

Ἐως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου,
ὅδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός;

Ἐως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἔχθρός μου ἐπ' ἐμέ;
Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὄφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἴπῃ ὁ ἔχθρός μου·
Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν σαλευθῶ· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἥλπισα.

Ἄγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρῷ σου· ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Καὶ πάλιν.

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ύπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἴπῃ ὁ ἔχθρός μου· "Ισχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**γ'**). Κύριε ἐλέησον (**γ'**). Δόξα. Καὶ νῦν.

Ψαλμὸς κδ' (24).

Πρὸς σέ, Κύριε, ἥρα τὴν ψυχήν μου.
Ο Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυνθείν εἰς τὸν αἰῶνα. Μηδὲ καταγελάσάτωσάν με οἱ ἔχθροι μου.

Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

Τὰς ὁδούς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

Οδηγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, δτι σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ σωτῆρ μου· καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιῷῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, δτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

Αμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἔνεκεν τῆς χρονιστότητός σου, Κύριε.

Χρηστός καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὅδῷ.

‘Οδηγήσει προφεῖς ἐν κρίσει, διδάξει προφεῖς ὅδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὅδοι Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

“Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ Ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου· πολλὴ γάρ ἐστι.

Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὅδῷ ἢ ἡρετίσατο.

‘Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

‘Ἐπίβλεψον ἐπ’ ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγε με.

“Ιδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.

“Ιδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν· καὶ μῆσος ἀδικον ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ὃῦσαι με· μὴ καταισχυνθείν, δτι ἡλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, δτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.

Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς λ' (30).

 ἐπὶ σοί, Κύριε, ἡλπισα, μὴ καταισχυνθείν εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὃῦσαι με, καὶ ἔξελοῦ με.

Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἔξελέσθαι με.

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαι με.

὾τι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγή μου εἰς σύ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὀδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.

Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἦς ἔκρυψάν μοι, δτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε.

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

Ἐμίσποσας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιόπτας διακενῆς.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἡλπισα, ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου.

“Οτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου,
ἔσφοσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου.

Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἔχθρῶν,
ἔστησας ἐν εὔρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

Ἐλέποσόν με, Κύριε, δτι θλίβομαι· ἐταράχθη
ἐν θυμῷ δ ὁ φθαλμός μου, ἢ ψυχή μου, καὶ ἡ γα-
στήρ μου.

“Οτι ἐξέλιπεν ἐν δδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ
ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.

Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἴσχύς μου, καὶ τὰ
δοτᾶ μου ἐταράχθησαν.

Παρὰ πάντας τοὺς ἔχθρούς μου ἐγενήθην
δνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φό-
βος τοῖς γνωστοῖς μου.

Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ’ ἐμοῦ, ἐπε-
λήσθην ὥσει νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.

Ἐγενήθην ὥσει σκεῦος ἀπολωλός· δτι ἱκου-
σα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἄμα ἐπ’ ἐμέ,
τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· εἶπα· Σὺ εἶ ὁ
Θεός μου· ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου.

Ῥῦσαι με ἐκ χειρὸς ἔχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν
καταδιωκόντων με.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν
σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου· Κύριε, μὴ κα-

ταισχυνθείνην, δτι ἐπεκαλεσάμην σε.

Αἰσχυνθείσαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείσαν εἰς ἄδου.

”Αλαλα γενηθήτω τὰ χεῖλον τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερφανίᾳ καὶ ἔξουδενώσει.

‘Ως πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρονιστότητός σου, Κύριε, ἦς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε.

’Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων.

Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς Κύριος, δτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

’Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν δοφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

’Αγαπήσατε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ὄσιοι αὐτοῦ, δτι ἀληθείας ἐκήπτεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.

’Ανδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

Ψαλμὸς 5' (90).

 κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγὴ μου, δὲ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

“Οτι αὐτὸς ὁρίσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἔγγιει.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὅψει.

“Οτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγήν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἔγγιει ἐν τῷ σκηνώματί σου.

“Οτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβῆσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

“Οτι ἐπ’ ἐμὲ ἔλπισε, καὶ δύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, δτι ἔγνω τὸ δνομά μου.

Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ’ αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἔξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι δ Θεός (**γ'**). Κύριε ἐλέησον (**γ'**). Δόξα. Καὶ νῦν.

ΤΗΧΟΣ πλ. β'.

Μεθ’ ἡμῶν δ Θεός, γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε.

“Οτι μεθ’ ἡμῶν δ Θεός.

Ἐπακούσατε ἔως ἐσχάτου’ τῆς γῆς.

“Οτι μεθ’ ἡμῶν δ Θεός.

Ισχυρότες ἡττᾶσθε.

“Οτι μεθ’ ἡμῶν δ Θεός.

Ἐὰν γὰρ πάλιν ισχύσπε, καὶ πάλιν ἡττήσεσθε.

“Οτι μεθ' ήμων ὁ Θεός.

Καὶ ἦν ἀν βουλὴν βουλεύσοσθε, διασκεδάσει Κύριος.

“Οτι μεθ' ήμων ὁ Θεός.

Καὶ λόγον, ὃν ἐὰν λαλήσπτε, οὐ μὴ ἔμμείνῃ ἐν ὑμῖν.

“Οτι μεθ' ήμων ὁ Θεός.

Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ φοβηθῶμεν, οὐδὲ οὐ μὴ ταραχθῶμεν.

“Οτι μεθ' ήμων ὁ Θεός.

Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ήμων, αὐτὸν ἀγιάσωμεν, καὶ αὐτὸς ἔσται ήμῖν φόβος.

“Οτι μεθ' ήμων ὁ Θεός.

Καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθώς ᾖ, ἔσται μοι εἰς ἀγιασμόν.

“Οτι μεθ' ήμων ὁ Θεός.

Καὶ πεποιθώς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι' αὐτοῦ.

“Οτι μεθ' ήμων ὁ Θεός.

Ίδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

“Οτι μεθ' ήμων ὁ Θεός.

‘Ο λαὸς δὲ πορευόμενος ἐν σκότει, ἵδε φῶς μέγα.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ἡμᾶς.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

“Οτι Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱός, καὶ ἐδόθη ἡμῖν.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οὗ δὲ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὄμου αὐτοῦ.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης Βουλῆς Ἀγγελος.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θαυμαστὸς σύμβουλος.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θεὸς ἰσχυρός, ἔξουσιαστής, ἀρχῶν εἰρήνης.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Δόξα.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε·
ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ εὐθὺς τὰ παρόντα τροπάρια.

Τὴν ἡμέραν διελθών, εὐχαριστῶ σοι, Κύριε·
τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρ-
τπτον παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Τὴν ἡμέραν παρελθών, δοξολογῶ σε, Δέ-
σποτα· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ
ἀσκανδάλιστον παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ
σῶσόν με.

Καὶ νῦν.

Τὴν ἡμέραν διαβάς, ύμνολογῶ σε, “Ἄγιε· τὴν
ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβου-
λον παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

“Ηχος πλ. β’.

Η ἀσώματος φύσις, τὰ Χερουβείμ, ἀσιγήτοις σε ὑμνοῖς δοξολογεῖ.

Ω Εξαπτέρυγα ἡῶα, τὰ Σεραφείμ, ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς σε, ὑπερυψωῖ.

Τῶν Ἀγγέλων τε πᾶσα, ἡ στρατιά, τρισαγίοις σε ἄσμασιν εὐφημεῖ.

Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις, ὁ ὅν Πατήρ, καὶ συνάναρχον ἔχεις τὸν σὸν Υἱόν.

Καὶ ἴσοτιμον φέρων, Πνεῦμα ἡωῆς, τῆς Τριάδος δεικνύεις τὸ ἀμερές.

Παναγία Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ, οἱ τοῦ Λόγου αὐτόπται καὶ ὑπουργοί.

Προφητῶν καὶ Μαρτύρων, πάντες χιροί, ὡς ἀθάνατον ἔχοντες τὴν ἡωήν.

Ὑπὲρ πάντων πρεσβεύσατε, ἐκτενῶς, ὅτι πάντες ὑπάρχομεν ἐν δεινοῖς.

“Ινα πλάνης ὁυσθέντες, τοῦ πονηροῦ, τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν τὴν φόδην.

“Ἄγιε, “Ἄγιε, “Ἄγιε, Τρισάγιε Κύριε, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμην.

Καὶ εὐθὺς τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, δόμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπίσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθέζομενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Ἐἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν.

‘Ομολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἀμήν.

Εἴτα τοὺς παρόντας στίχους, ὃν ὁ μὲν πρῶτος τρισσεύεται, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες δευτεροῦνται, πλὴν τοῦ τελευταίου, ἅπαξ μόνον λεγομένου.

“Ηχος πλ. β’.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Πᾶσαι αἱ οὐρανιαι Δυνάμεις τῶν ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

“Ἄγιε Ἰωάννη, Προφῆτα καὶ Πρόδομε, καὶ Βαπτιστὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

“Ἄγιοι ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ πάντες “Ἄγιοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

“Οσιοι θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, Ποιμένες,

καὶ Διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ἡ ἀντηπτος, καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία δύ-
ναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, μὴ
ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλούς.

Ο Θεός, ἵλασθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς.

Καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα· Τρισάγιον. Δόξα. Καὶ νῦν. Παναγία
Τριάς. Κύριε, ἐλέησον (**γ'**). Δόξα. Καὶ νῦν. Πά-
τερ ἡμῶν. **Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.**

“**Ηχος β'.**

Ωώτισον τοὺς δόφθαλμούς μου, Χριστὲ ὁ Θεός,
μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἴ-
πῃ ὁ ἔχθρός μου· “Ισχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα.

Γντιλίπτωρ τῆς ψυχῆς μου γενοῦ, ὁ Θεός,
ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλῶν· ὅ-
σαι με ἔξ αὐτῶν καὶ σῷσόν με, ἀγαθέ, ὡς
φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ωτὶ οὐκ ἔχομεν παρόνταν διὰ τὰ πολλὰ
ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέν-
τα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ

γὰρ ἴσχύει δένσις Μητρὸς πρὸς εὔμενειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν ἵκεσίας ή πάνσεμνος· δτὶ ἐλεήμων ἔστι καὶ σώζειν δυνάμενος, δ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ήμῶν σαρκὶ καταδεξάμενος.

“Ετερα τροπάρια, ψαλλόμενα ήμέραν παρ’ ήμέραν.

Τίτλος πλ. δ’.

Τῶν ἀιράτων ἔχθρῶν μου τὸ ἄϋπνον ἐπίστασαι, Κύριε, καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός μου τὸ ἄτονον ἔγνως, δ πλάσας με· διὸ εἰς χειράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον· καὶ τοὺς νοεροὺς ὁφθαλμούς μου φώτισον ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου· καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐθέτῳ πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ’ ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρῖμα τῶν ἀγαπῶντων τὸ δνομά σου.

Τέ φοβερὰ ή κρίσις σου, Κύριε, τῶν Ἀγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνεψημένων, τῶν ἔργων ἐρευνωμένων, τῶν λογισμῶν ἐξεταζομέ-

νων. Ποία κρίσις ἔσται ἐν ἡμοὶ τῷ συλληφθέντι
ἐν ἀμαρτίαις; τίς μου τὴν φλόγα κατασβέσει;
τίς μου τὸ σκότος καταλάμψει; εἰ μὴ σύ, Κύριε,
ἔλεήσεις με, ὡς φιλάνθρωπος;

Δόξα.

Αάκρυά μοι δός, δ Θεός, ὡς ποτε τῇ γυναικὶ¹
τῇ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς
πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλά-
νης ἐλευθερώσαντας, καὶ μῆρον εὐωδίας σοι
προσφέρειν, βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτι-
σθέντα· ἵνα ἀκούσω κάγῳ τῆς εὔκταιας σου
φωνῆς· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς
εἰρήνην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀκαταίσχυντον, Θεοτόκε, ἐλπίδα σου
ἔχων, σωθήσομαι· τὴν προστασίαν σου κε-
κτημένος, Πανάχραντε, οὐ φοβηθήσομαι·
καταδιώξω τοὺς ἔχθρούς μου, καὶ τροπώσομαι
αὐτούς, μόνην ἀμπεχόμενος ὡς θώρακα τὴν
σκέπτην σου· καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειάν
σου καθικετεύων, βοῶ σοι· Δέσποινα, σῶσόν με
ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ ἀνάστησόν με ἐκ ζο-
φώδους ὕπνου πρὸς σὴν δοξολογίαν, δυνάμει
τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τό. Κύριε ἐλέησον (**μ'**). Δόξα. Καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

Εὐχὴ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ὕριε, Κύριε, ὁ ὁυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ὃνσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινὴν τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμīν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἔξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὑπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου, εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζω-

ποιῶ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... (ἐκ γ'). Μετανοίας (γ'). Εἴτα τοὺς Ψαλμούς·

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιῷων σου
ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου,
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα· ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίσσοσέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

‘Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι·
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

‘Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

‘Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν

άμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαι με ἔξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλοι μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

‘Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῆτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ψαλμὸς Ῥα' (101).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ
ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ'
ἐμοῦ· ἐν ᾧ ἀν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλίνον πρός με
τὸ οὖς σου.

Ἐν ᾧ ἀν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαι σε, ταχὺ ἐπά-
κουσόν μου.

“Οτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου,
καὶ τὰ δστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία
μου, δτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἄπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη
τὸ δστοῦν μου τῇ σαρκὶ μου.

‘Ωμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην
ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

‘Ηγρύπτησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μο-
νάζον ἐπὶ δώματος.

“Ολν τὴν ἡμέραν ὡνείδιζόν με οἱ ἔχθροι
μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὅμνυον.

“Οτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πό-
μα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων.

‘Ἄπὸ προσώπου τῆς ὁργῆς σου καὶ τοῦ θυ-

μοῦ σου, δτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

Αί ἡμέραι μου ὥσει σκιὰ ἐκλίθησαν, κἀγώ
ὥσει χόρτος ἐξηράνθην.

Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ
μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, δτι
καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, δτι ἥκει καιρός.

“Οτι εὔδόκησαν οἱ δοῦλοι σου τοὺς λίθους
αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτιρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου,
Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δό-
ξαν σου.

“Οτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ
δοφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν τα-
πεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέπσιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἐτέραν· καὶ λαὸς ὁ
κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

“Οτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ, Κύ-
ριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημέ-
νων, τοῦ λῦσαι τοῦς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου,
καὶ τὴν αἰνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαὸς ἐπὶ τὸ αὐτό,
καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

΄Απεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἵσχύος αὐτοῦ. Τὴν δλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἴματιον παλαιωθήσονται.

Καὶ ὥσει περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Προσευχὴ Μανασσῆ, βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

Ἐγώ ύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἱακὼβ καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν· ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προστάγματός σου· ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ δόνόματί σου· ὁ πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου· ὅτι ἀστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ

άνυπόστατος ἡ ὁργὴ τῆς ἐπὶ ἀμαρτωλοῖς
 ἀπειλῆς σου, ἀμέτροπτὸν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον
 τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Σὺ γὰρ εἶ Κύριος
 ὑψιστος, εὔσπλαγχνος, μακρόθυμος καὶ πο-
 λυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίας ἀνθρώπων.
 Σύ, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός
 σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν τοῖς
 ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιῷμῶν
 σου ὅρισας μετάνοιαν ἀμαρτωλοῖς εἰς σωτη-
 ρίαν. Σὺ οὖν, Κύριε, δὲ Θεὸς τῶν δυνάμεων, οὐκ
 ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραὰμ καὶ
 Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι,
 ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἡμαρτωλῷ,
 διότι ἡμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσ-
 στης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, Κύριε· ἐπλή-
 θυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτε-
 νίσαι καὶ ἴδεῖν τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ
 πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος
 πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν
 κεφαλήν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις· διότι πα-
 ρώργισα τὸν θυμόν σου καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώ-
 πιόν σου ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου
 καὶ μὴ φυλάξας τὰ προστάγματά σου. Καὶ νῦν
 κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ
 χρηστότητος. Ἡμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα καὶ
 τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω· ἀλλ' αἴτοῦμαι

δεόμενος·” Ανεξ μοι, Κύριε, ἄνεξ μοι, καὶ μὴ συναπολέσῃς με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνήσας τηρήσῃς τὰ κακά μοι, μηδὲ καταδικάσῃς με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, διότι σὺ εἶ Θεός, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δεῖξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου· δτὶ ἀνάξιον δοῦτα σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου, καὶ αἰνέσω σε διὰ παντὸς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου.” Οτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν καὶ σοῦ ἔστιν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τρισάγιον. Δόξα. Καὶ νῦν. Παναγία Τριάς.
Κύριε ἐλέησον (**γ'**). Δόξα. Καὶ νῦν. Πάτερ ἡμῶν.

Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Ἔχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσος γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ως Δεσπότῃ, οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Ὕριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ δογισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ’ ἐπίβλεψον καὶ νῦν ως εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ

τῶν ἔχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ
ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην, ἄνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ
ἀστοχήσωμεν· ὁμοθείημεν διὰ σοῦ τῶν πε-
ριστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
Χριστιανῶν.

Τό. Κύριε ἐλέησον (**μ'**). Δόξα. Καὶ νῦν. Τὴν
τιμιωτέραν τῶν Χερούβιμ ...

Τέσποτα, Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε,
Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον
Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν
με τὸν ἀμαρτωλόν· καὶ οἵς ἐπίστασαι κρίμασι,
σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλο-
γητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... (ἐκ γ'). Μετανοίας
(γ'). Εἴτα τοὺς ψαλμούς.

Ψαλμὸς ἔθ' (69).

Τοῦ Θεού, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύ-
ριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον.
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζη-
τοῦντες τὴν ψυχήν μου.

΄Αποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

΄Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· εὖγε, εὖγε.

΄Αγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, δὲ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός· Μεγαλυνθήτω δὲ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτῆριόν σου.

΄Εγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· δὲ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ϕύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμὸς ρυμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, δτὶ οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ξῶν.

΄Οτι κατεδίωξεν δὲ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

΄Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

΄Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν

πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν
σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή
μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπτε τὸ
πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ,
καὶ δύοιαθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκ-
κον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός
σου, δτὶ ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, δόδον ἐν ᾧ πορεύσομαι,
δτὶ πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς
σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλη-
μά σου, δτὶ σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν δόηγήσει με ἐν γῇ
εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως
τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύ-
σεις τοὺς ἔχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας
τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, δτὶ ἐγὼ δοῦλός
σού εἰμι.

Δοξολογία.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦ-
μέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι
διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παν-
τοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ,
καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε δὲ Θεός, δὲ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, δὲ Υἱὸς τοῦ
Πατρός, δὲ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέ-
ησον ἡμᾶς, δὲ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, δὲ καθημενος ἐν
δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

“Οτι σὺ εἶ μόνος ἄγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος,
Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.” Αμήν.

Καθ' ἑκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἵασαι
τὴν ψυχήν μου, δτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, δτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου
δψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, "Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τρισάγιον. Δόξα. Καὶ νῦν. Παναγία Τριάς. Κύριε ἐλέόνσον (γ'). Δόξα. Καὶ νῦν. Πάτερ ἡμῶν.

ΤΗΧΟΣ πλ. β'.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψειν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ ...

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ ...

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἱχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ ...

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ δργάνῳ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ ...

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ ...

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ ...

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ,
καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Σύριε, εἰ μὴ τοὺς Ἀγίους σου εἶχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν, Σῶτερ ὑμνῆσαι σε, δὸν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἀγγελοι; Καρδιογνῶστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἡμῶν, Θεοτόκε, πταισμάτων· πρὸς σὲ κατέφυγον, Ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχήν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναι μοι τὴν ἀφεσιν, δὸν ἐπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, μὴ καταπιστεύσῃς με· ἀλλ' αὐτὴν ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

ὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέ-
πην σου.

Τό· Κύριε ἐλέησον (μ'). Εἶτα.

ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμε-
νος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πο-
λυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας
καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν
μελλόντων ἀγαθῶν· Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι
καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἔθυ-
νον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς
λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ
ὅσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύ-
νης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμε-
νοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως
καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης·
ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον (γ'). Δόξα. Καὶ νῦν. Τὴν τι-
μιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

Καὶ ποιοῦμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ Ὁσίου Ἐφραΐμ.

Ὕ ύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώροσαι μοι τὸ ὅρāν τὰ ἐμὰ πταισμάτα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· δτὶ εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα καὶ τὰς ιβ' μικράς· καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην καὶ τὸν τελευταῖον στίχον τῆς Εὐχῆς.

Μεθ' ἦν· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Κύριε ἐλέησον (ιβ').

Εἶτα τὰς ἐπομένας εὐχάς.

Εύχὴ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.
(Παύλου Μοναχοῦ Μονῆς Εὐεργέτιδος)

“σπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνὴ
 Παρθένε, θεόνυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λό-
 γον τοῖς ἀνθρώποις, τῇ παραδόξῳ σου κυή-
 σει ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γέ-
 νους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν
 ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμου-
 μένων βοήθεια· ἡ ἔτοιμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ
 προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν χριστιανῶν τὸ
 καταφύγιον· μὴ βδελύξῃ με τὸν ἀμαρτωλόν, τὸν
 ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ
 πράξεσιν ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ
 τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ὁαθυμίᾳ, γνώμῃ δοῦλον
 γενόμενον. Ἀλλ’ ὡς τοῦ φιλανθρωπου Θεοῦ
 Μήτηρ, φιλανθρωπῶς σπλαγχνίσθη ἐπ’ ἐμοὶ
 τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ
 ὁυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέσιν,
 καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύ-
 ριον, τῇ μπτρικῇ σου παρόντᾳ χρωμένη, δυσώ-
 πησον, ἵνα ἀνοίξῃ κάμοὶ τὰ φιλάνθρωπα
 σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος, καὶ παριδών
 μου τὰ ἀναρίθμητα πταισμάτα, ἐπιστρέψῃ με
 πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργά-
 την δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς
 ἐλεήμων καὶ συμπαθῆς καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν

τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός,
 τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα, καὶ
 πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με, καὶ ἐν τῷ
 καιρῷ τῆς ἔξοδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν
 περιέπουσα, καὶ τὰς σκοτεινὰς ὅψεις τῶν πο-
 νηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν
 δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου
 με ὁυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δό-
 ξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με
 ἀποδεικνύουσα. Ἡς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου,
 ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ
 ἀντιλήψεως· χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονο-
 γενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ
 Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ω πρέπει πᾶσα
 δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ
 αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζω-
 οποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Εὔχη ἐτέρα εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν
 Ἰησοῦν Χριστόν.
 (Ἀντιόχου Μοναχοῦ, τοῦ Πανδέκτου)

Καὶ δός ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὑπνον ἀπιοῦ-
 σιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὑπνου
 τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ

νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὄλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώροσαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὑπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ὑπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ηέλπίς μου δὲ Πατήρ, καταφυγή μου δὲ Υἱός, σκέπτη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον· Τριάς Ἀγία, δόξα σοι.

Ἔν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέ-
πην σου.

Εἶτα ψάλλομεν· τῇ μὲν Δευτέρᾳ καὶ Τετάρτῃ τὸ

Ὕάντων προστατεύεις Ἀγαθή, τῶν καταφευ-
γόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλ-
λην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν,
ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κα-
τακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν.
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, δθεν σοι προ-
σπίπτομεν· Ρῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς
δούλους σου.

Τῇ δὲ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ τὸ σταυροθεοτοκίον

Ὕφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος
βλέπουσα, ὁδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον
γλυκύτατον, πῶς ἄδικως θνήσκεις; πῶς τῷ
ξύλῳ κρέμασαι, δι πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς
ῦδασι; Μὴ λίπης μόνη σε, Εὔεργέτα πολυέ-
λεε, τὴν μπτέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμην.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ

·Ωδὴ α'. Ἡχος β'. Δεῦτε λαοί.

Ἄρτος ςωῆς, αἰωνιζούσης γενέσθω μοι, τὸ Σῶμά σου τὸ ἄγιον, εὔσπλαγχνε Κύριε, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα, καὶ νόσων πολυτρόπων, ἀλεξιτήριον.

Βεβηλωθείς, ἔργοις ἀτόποις ὁ δεῖλαιος, τοῦ σοῦ ἀχράντου Σώματος, καὶ θείου Αἵματος, ἀνάξιος ὑπάρχω, Χριστὲ τῆς μετουσίας, ἦς με ἀξιώσον.

Θεοτοκίον.

Γῆ ἀγαθή, εὐλογημένη Θεόνυμφε, τὸν στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν ἀγεώργητον, καὶ σωτήριον κόσμῳ, ἀξιώσόν με τοῦτον, τρώγοντα σῷζεσθαι.

'Ωδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

αιρούων μοι παράσχου Χριστὲ ὁνίδας, τὸν
ὅγυπον τῆς καρδίας μου καθαιρούσας, ὡς ἀν
εὔσυνειδότως κεκαθαρμένος, πίστει προ-
σέρχωμαι, καὶ φόβῳ Δέσποτα, ἐν τῇ μεταλήψει
τῶν θείων Δώρων σου.

ἰς ἄφεσιν γενέσθω μοι τῶν πταισμάτων, τὸ
ἄχραντόν σου Σῶμα καὶ θεῖον Αἷμα, εἰς
Πνεύματος ἀγίου τε κοινωνίαν, καὶ εἰς
αἰώνιον, ζωὴν φιλάνθρωπε, καὶ παθῶν καὶ θλί-
ψεων ἀλλοτρίωσιν.

Θεοτοκίον.

ωῆς τοῦ "Ἄρτου τράπεζα Παναγία, τοῦ
ἀνωθεν δι' ἔλεον καταβάντος, καὶ κόσμῳ
καινοτέραν ζωὴν διδόντος, κάμε ἀξίωσον,
νῦν τὸν ἀνάξιον, μετὰ φόβου γεύσασθαι τού-
του καὶ ζήσεσθαι.

'Ωδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Θέλησας, δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς πολυέλεε,
τυθῆναι ὡς πρόβατον, διὰ βροτῶν ἀμαρτή-
ματα· ὅθεν ἵκετεύω σε, καὶ τὰ ἐμὰ ἔξα-
λεῖψαι πλημμελήματα.

Θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα
Κύριε, καὶ δλον ἀγίασον, καὶ καταξίωσον
Δέσποτα, ὅπως κοινωνήσω σου, τοῦ μυστικοῦ
θείου Δείπνου ὁ ταλαιπωρος.

Θεοτοκίον.

Γλέωσαι, καὶ ἐμοὶ τὸν ἐκ σπλάγχνων σου Δέσποινα, καὶ τήρει με ἄδρυπτον, τὸν σὸν ἰκέτην καὶ ἀμεμπτον, ὅπως εἰσδεχόμενος, τὸν νοντὸν μαργαρίτην ἀγιάζωμαι.

·Ωδὴ ε'. Ο τοῦ φωτὸς χορηγός.

Γαθῶς προέφης Χριστέ, γενέσθω δὴ τῷ εὐτελεῖ δούλῳ σου· καὶ ἐν ἐμοὶ μεῖνον ὡς ὑπέσχου· ἵδοὺ γὰρ τὸ Σῶμα, τρώγω σου τὸ θεῖον, καὶ πίνω τὸ Αἷμά σου.

Γόγε Θεοῦ καὶ Θεέ, ὁ ἄνθραξ γένοιτο τοῦ σοῦ Σώματος, εἰς φωτισμὸν τῷ ἐσκοτισμένῳ ἐμοί, καὶ καθαρισμόν, τῆς βεβηλωθείσης, ψυχῆς μου τὸ Αἷμά σου.

Θεοτοκίον.

Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, τῆς εὐώδίας τὸ σεπτὸν σκήνωμα, ταῖς σαις εὐχαῖς, σκεῦος ἐκλογῆς με ἀπέργασαι, ὅπως τῶν ἀγιασμάτων μετέχω τοῦ Τόκου σου.

΄Ωδὴ ζ’. Ἐν ἀβύσσω πταισμάτων.

Nοῦν ψυχὴν καὶ καρδίαν ἀγίασον, Σῶτερ
καὶ τὸ σῶμά μου, καὶ καταξίωσον, ἀκατα-
κρίτως Δέσποτα, τοῖς φρικτοῖς Μυστηρί-
οις προσέρχεσθαι.

Zενωθείνην παθῶν καὶ τῆς χάριτος, σχοίνην τε
προσθήκην, ζωῆς τε ἀσφάλειαν, διὰ τῆς με-
ταλήψεως, τῶν ἀγίων Χριστὲ Μυστηρίων
σου.

Θεοτοκίον.

Tό Θεοῦ Θεὸς Λόγος ὁ ἅγιος, ὅλον με ἀγία-
σον, νῦν προσερχόμενον, τοῖς θείοις Μυ-
στηρίοις σου, τῆς ἀγίας Μητρός σου δεή-
σεσι.

Κοντάκιον. Ἡχος β’. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Kὸν "Ἄρτον Χριστέ, λαβεῖν μὴ ὑπεριδῆς με,
τὸ Σῶμα τὸ σόν, καὶ τὸ θεῖον νῦν Αἶμά σου.
τῶν ἀχράντων Δέσποτα, καὶ φρικτῶν Μυ-
στηρίων σου, μετασχεῖν τῷ ἀθλίῳ, μὴ εἰς κρῖμά
μοι γένοιτο· γένοιτο δέ μοι, εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ
ἀθάνατον.

Ωδὴ ζ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Πηγὴ ἀγαθῶν, ἡ μετάλιψις Χριστὲ τῶν ἀ-
θανάτων σου, νῦν Μυστηρίων γενηθήτω
μοι, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ἀπάθεια, καὶ πρὸς
ἀρετῆς θειοτέρας, προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν,
πρόξενος μόνε ἀγαθέ, δπως δοξάζω σε.

Ρύσθείν παθῶν, καὶ ἔχθρῶν καὶ ἀναγκῶν, καὶ
πάσης θλίψεως, τρόμῳ καὶ πόθῳ προσιὼν
ταῦν, μετ' εὐλαβείας φιλάνθρωπε, σοῦ τοῖς
ἀθανάτοις, καὶ θείοις Μυστηρίοις, καὶ ψάλλων
σοι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γατῆρα Χριστόν, ἡ τεκοῦσα ὑπὲρ νοῦν Θεο-
χαρίτωτε, ἐκδυσωπῶ σε νῦν ὁ δοῦλός σου,
τὴν καθαρὰν ὁ ἀκάθαρτος· μέλλοντά με νῦν
τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις προσέρχεσθαι, κά-
θαρον ὅλον μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος.

Ωδὴ π'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῶν οὐρανίων καὶ φρικτῶν, καὶ ἀγίων σου
Χριστὲ νῦν Μυστηρίων, καὶ τοῦ θείου σου
Δείπνου καὶ μυστικοῦ, κοινωνὸν γενέσθαι
κάμε καταξίωσον, τὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ Θεὸς ὁ
Σωτήρ μου.

Ψ 'πὸ τὴν σὴν καταφυγῶν, εὐσπλαγχνίαν
ἀγαθὴ κράζω σοι φόβῳ· ἐν ἐμοὶ μεῖνον Σῶ-
τερ, κἀγὼ ως ἔφης ἐν σοί· ἵδοὺ γάρ, θαρρῶν
τῷ ἐλέει σου, τρώγω σου τὸ Σῶμα, καὶ πίνω σου
τὸ Αἷμα.

Θεοτοκίον.

Ψ ρίττω δεχόμενος τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῶ ὡσεὶ¹
κηρὸς καὶ ὡσεὶ χόρτος· ὃ φρικτοῦ Μυστη-²
ρίου! ὃ εὐσπλαγχνίας Θεοῦ! πῶς θείου Σώ-
ματος καὶ Αἵματος, ὁ πηλὸς μετέχω, καὶ
ἀφθαρτοποιοῦμαι;

΄Ωδὴ Θ'. Ανάρχου γεννήτορος.

Ψ ροστός ἐστι γεύσασθε, καὶ ἴδετε ὁ Κύριος· δι'
ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γὰρ πάλαι γενόμενος, ἅπαξ
ἔαυτόν τε προσάξας, ως προσφοράν, Πατρὶ³
τῷ ἴδιῳ, ἀεὶ σφαγιάζεται, ἀγιάζων τοὺς μετέχον-
τας.

Ψ υχὴν σὺν τῷ σώματι, ἀγιασθείν Δέσποτα,
φωτισθείν, σωθείν, γενοίμην οἶκός σου,
τῇ τῶν Μυστηρίων μεθέξει τῶν Ἱερῶν, ἔνοι-
κόν σε ἔχων, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εὔεργέ-
τα πολυέλεε.

Ὕς πῦρ γενηθήτω μοι, καὶ ώσεὶ φῶς τὸ Σῶμά σου, καὶ τὸ Αἴμα Σωτήρ μου τὸ τιμιώτατον, φλέγον ἀμαρτίας τὴν ὑλην, καὶ ἐμπιπλῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας, καὶ δλον φωτίζον με, προσκυνεῖν σου τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Ὕεδς σεσωμάτωται, ἐκ τῶν ἀγνῶν αίμάτων σου· ὅθεν πᾶσα ὑμνεῖ σε, γενεὰ Δέσποινα, νόων τε τὰ πλήθη δοξάζει, ώς διὰ σοῦ σαφῶς κατιδόντα, τὸν πάντων δεσπόζοντα, οὓσιαθέντα τὸ ἀνθρώπινον.

Καὶ εὐθὺς τὸ "Αξιόν ἔστιν. **Τρισάγιον**· Δόξα. Καὶ νῦν. Παναγία Τριάς. Κύριε ἐλέησον (γ'). Δόξα. Καὶ νῦν. Πάτερ ήμῶν. **Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Αποδείπνου.**

Τῇ δὲ ἐπαύριον.

Μετὰ τὴν συνήθη ἐωθινὴν προσευχὴν, λέγε· Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... (γ'), καὶ τοὺς ἐπομένους ψαλμούς.

Ψαλμὸς κβ' (22).

Ὕριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει. Εἰς τόπον χλόης, ἐκεὶ με κατεσκήνωσεν· ἐπὶ ὄδατος ἀναπαύσεως ἔξέθρεψε με.

Τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν· ὡδῆγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Ἡ δάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗται με παρεκάλεσαν.

Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἔξεναντίας τῶν θλιβόντων με.

Ἐλίπτανας ἐν ἑλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὥσει κράτιστον.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς κγ' (23).

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὅρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἀγίῳ αὐτοῦ;

Ἄθῷος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ οὐκ ὕμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι· καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἔστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;

Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός· Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι· καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἔστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;

Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἔστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ψαλμὸς ριε' (115).

 πίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρᾳ.

 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· πᾶς ἀνθρωπὸς ψεύστης.

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὅνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ

ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.

὾Ω Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου· διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου.

Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου, Ιερουσαλήμ.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα (γ'). Δόξα σοι ὁ Θεός. Κύριε ἐλέησον (γ').

Καὶ τὰ παρόντα τροπάρια. Ἡχος πλ. β'.

Γὰς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἀχράντου σου Σώματος καὶ Αἵματος· μή με ἔξουδενώσῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτροπον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Γις τὴν μετάληψιν τῶν ἀγιασμάτων σου, πῶς ἀναιδεσθῶ ὁ ἀνάξιος; ἐὰν γὰρ τολμήσω σοι προσελθεῖν σὺν τοῖς ἀξίοις, ὁ χιτών με

έλέγχει, δτι ούκ ἔστι τοῦ Δείπνου, καὶ κατάκρισιν προξενήσω, τῇ πολυαμαρτίτῳ μου ψυχῇ. Καθάρισον Κύριε, τὸν ὁύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν, Θεοτόκε πταισμάτων· πρὸς σὲ κατέφυγον Ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχήν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναι μοι τὴν ἄφεσιν, ὃν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ δὲ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ τὸ παρόν.

Θεοί ἔνδοξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβῆς, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρεστον ψυχήν, τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Τὸ· Κύριε ἔλέπον (μ').

Στίχοι διδακτικοί.
 Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ προσέρχεσθαι
 τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις.

Μέλλων φαγεῖν, ἄνθρωπε, Σῶμα Δεσπότου,
 φόβῳ πρόσελθε, μὴ φλεγῆς· πῦρ τυγχάνει.
 Θεῖον δὲ πίνων Αἶμα πρὸς μετουσίαν,
 πρῶτον καταλλάγηθι τοῖς σὲ λυποῦσιν,
 ἐπειτα θαρρῶν μυστικὴν βρῶσιν φάγε.

“Ἐτεροι δύοιοι.

Πρὸ τοῦ μετασχεῖν τῆς φρικώδους θυσίας,
 τοῦ ζωοποιοῦ Σώματος τοῦ Δεσπότου,
 τῷδε πρόσευξαι τῷ τρόπῳ μετὰ τρόμου.

Εὐχὴ α'. Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πά-
 σος ὀρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουρ-
 γός, ὁ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς συναίδιος Υἱὸς καὶ
 συνάναρχος, ὁ δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος ἐπ'
 ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σάρκα φορέσας, καὶ σταυ-
 ρωθεὶς καὶ τυθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ
 ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκείῳ σου αἷματι
 ἀναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας
 φύσιν ἡμῶν, αὐτός, ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδε-

ξαι κάμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ κλῖνον τὸ οὗσα σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ὁημάτων μου. Ὅμαρτον γάρ, Κύριε, ὑμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου· παρώργισα γάρ σου τὴν ἀγαθότητα, τὰς σὰς ἐντολὰς παραβὰς καὶ μὴ ὑπακούσας τοῖς σοῖς προστάγμασιν. Ἀλλὰ σύ, Κύριε, ἀνεξίκακος ὅν, μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, τὴν ἐμὴν πάντως ἀναμένων ἐπιστροφήν. Σὺ γὰρ εἴπας, φιλάνθρωπε, διὰ τοῦ προφήτου σου, ὅτι οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ γὰρ βούλει, Δέσποτα, τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδὲ εὔδοκεῖς ἐπ' ἀπωλείᾳ ἀνθρώπων, ἀλλὰ θέλεις πάντας σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Διὸ κάγω, εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ αὐτῆς τῆς προσκαίρου ζωῆς, ὅλον ἔμαυτὸν ὑποτάξας τῇ ἀμαρτίᾳ καὶ ταῖς ἱδοναῖς δουλώσας καὶ τὴν σὴν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ ποίημα καὶ πλάσμα σὸν γεγονώς, οὐκ ἀπογινώσκω τὴν ἔμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δὲ σῇ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ θαρρήσας προσέρχομαι. Δέξαι οὖν κάμε, φιλάνθρωπε Χριστέ, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς

τὸν Ληστήν, ὡς τὸν Τελώνην καὶ ὡς τὸν "Ασωτὸν· καὶ ἄρόν μου τὸ βαρὺ φορτίον τῶν ἀμαρτιῶν, ὁ τὴν ἀμαρτίαν αἴρων τοῦ κόσμου καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἴώμενος· ὁ τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους πρὸς σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀναπαύων· ὁ μὴ ἐλθῶν καλέσαι δικαιίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· καὶ καθάρισόν με ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· δίδαξόν με ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου· ἵνα, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου, τῶν ἀγιασμάτων σου τὴν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνωθῶ τῷ ἀγίῳ Σώματί σου καὶ Αἷματι καὶ ἔξω σε ἐν ἐμοὶ κατοικοῦντα καὶ μένοντα, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἀγίῳ σου Πνεύματι. Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου· καὶ μὴ εἰς κρῖμά μοι γένοιτο ἡ μετάληψις τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων σου, μηδὲ ἀσθενῆς γενοίμην ψυχῇ τε καὶ σώματι ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δός μοι, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς Πνεύματος Ἀγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου καὶ εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου, ὅπως ἂν κἀγώ, σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, μέτοχος γένωμαι τῶν ἀκηράτων σου ἀγαθῶν,

ῶν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσι σε, Κύριε· ἐν οἷς
δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εὐχὴ β'. Τοῦ αὐτοῦ.

Ωΐδα, Κύριε, δτι ἀναξίως μεταλαμβάνω τοῦ
ἀχράντου σου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου
Αἵματος καὶ ἔνοχός εἰμι καὶ κρῖμα ἐμαυτῷ
ἐσθίω καὶ πίνω, μὴ διακρίνων τὸ Σῶμα καὶ
Αἷμα σοῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου· ἀλλὰ τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου θαρρῶν, προσέρχομαι σοι τῷ εἰ-
πόντι· Ο τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου
τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κάγῳ ἐν αὐτῷ. Σπλαγχνί-
σθητι οὖν, Κύριε, καὶ μὴ παραδειγματίσῃς με
τὸν ἀμαρτωλόν, ἀλλὰ ποίησον μετ' ἐμοῦ κατὰ
τὸ ἔλεός σου· καὶ γενέσθω μοι τὰ ἄγια ταῦτα εἰς
ἴασιν καὶ κάθαρσιν καὶ φωτισμὸν καὶ φυλα-
κτήριον καὶ σωτηρίαν καὶ ἀγιασμὸν ψυχῆς καὶ
σώματος· εἰς ἀποτροπὴν πάσης φαντασίας καὶ
πονηρᾶς πράξεως καὶ ἐνεργείας διαβολικῆς,
κατὰ διάνοιαν τῆς ἐν τοῖς μέλεσι μου ἐνεργου-
μένης· εἰς παρόνταν καὶ ἀγάπην τὴν πρὸς σέ·
εἰς διόρθωσιν βίου καὶ ἀσφάλειαν· εἰς αὔξησιν
ἀρετῆς καὶ τελειότητος· εἰς πλήρωσιν ἐντολῶν
εἰς Πνεύματος· Αγίου κοινωνίαν· εἰς ἐφόδιον
ζωῆς αἰωνίου καὶ εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον
τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βίντατός σου· μὴ εἰς κρῖμα
ἢ εἰς κατάκριμα.

Εύχη γ'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Γύριε δὲ Θεός μου, οἶδα, δτὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος,
 οὐδὲ ἱκανός, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς τοῦ οἴκου τῆς ψυχῆς, διότι δὲν ἔρημος
 καὶ καταπεσοῦσά ἐστι, καὶ οὐκ ἔχεις παρ' ἐμοὶ
 τόπον ἄξιον τοῦ κλίναι τὴν κεφαλήν. Ἀλλ' ὡς
 ἔξ ὑψους δι' ἡμᾶς ἐταπείνωσας σεαυτόν, συμμετρίασον καὶ νῦν τῇ ταπεινώσει μου. Καὶ ὡς
 κατεδέξω ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ ἀλόγων ἀνακλιθῶνται, οὕτω κατάδεξαι καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς
 ἀλόγου μου ψυχῆς καὶ ἐν τῷ ἐσπιλωμένῳ μου
 σώματι εἰσελθεῖν. Καὶ ὡς οὐκ ἀπηξίωσας εἰσελθεῖν καὶ συνδειπνῆσαι ἀμαρτωλοῖς, ἐν τῇ οἰκίᾳ
 Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, οὕτω κατάδεξαι εἰσελθεῖν καὶ εἰς τὸν οἶκον τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς,
 τοῦ λεπροῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ. Καὶ ὡς οὐκ ἀπώσω τὴν δμοίαν μοι Πόρνην καὶ ἀμαρτωλόν, προσερχομένην καὶ ἀπτομένην σου, οὕτω σπλαγχνίσθητι καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, προσερχομένῳ καὶ ἀπτομένῳ σου. Καὶ ὡς οὐκ ἐβδελύξω τὸ ρυπαρὸν ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγές καταφιλοῦν σε, μηδὲ ἐμοῦ βδελύξῃ τὸ ρυπαρώτερον
 ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγέστερον, μηδὲ τὰ ἔμμυσα καὶ ἀκάθαρτά μου χείλη καὶ βέβηλα καὶ τὴν
 ἀκαθαρτοτέραν μου γλῶσσαν. Ἀλλὰ γενέσθω
 μοι δὲ ἄνθραξ τοῦ παναγίου σου Σώματος καὶ

τοῦ τιμίου σου Αἴματος εἰς ἀγιασμὸν καὶ φωτι-
σμὸν καὶ ὁῶσιν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς καὶ τοῦ
σώματος· εἰς κουφισμὸν τοῦ βάρους τῶν πολλῶν
μου πλημμελημάτων· εἰς φυλακτήριον πάσης
διαβολικῆς ἐνεργείας· εἰς ἀποτροπὴν καὶ ἐμπό-
διον τῆς φαύλης μου καὶ πονηρᾶς συνηθείας· εἰς
ἀπονέκρωσιν τῶν παθῶν· εἰς περιποίησιν τῶν
ἐντολῶν σου· εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χά-
ριτος καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν. Οὐ γὰρ
ώς καταφρονῶν προσέρχομαι σοι, Χριστὲ ὁ Θε-
ός, ἀλλ' ὡς θαρρῶν τῇ ἀφάτῳ σου ἀγαθότητι· καὶ
ἴνα μή, ἐπὶ πολὺ ἀφιστάμενος τῆς κοινωνίας
σου, θηριάλωτος ὑπὸ τοῦ νοντοῦ λύκου γένω-
μαι. Διὸ δέομαι σου· ὡς μόνος ὁν ἄγιος, Δέσπο-
τα, ἀγίασόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τὸν
νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, τοὺς νεφροὺς καὶ τὰ
σπλάγχνα, καὶ δλον με ἀνακαίνισον καὶ ὁζώσον
τὸν φόβον σου ἐν τοῖς μέλεσί μου, καὶ τὸν ἀγια-
σμὸν σου ἀνεξάλειπτον ἀπ' ἐμοῦ ποίησον. Καὶ
γενοῦ μοι βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ, κυβερνῶν ἐν
εἰρήνῃ τὴν ζωήν μου, καταξιῶν με καὶ τῆς ἐκ δε-
ξιῶν σου παραστάσεως μετὰ τῶν Ἀγίων σου·
εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου
Μητρός, τῶν ἀύλων σου λειτουργῶν καὶ ἀχρά-
ντων δυνάμεων καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ'
αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἄμην.

Εὐχὴ δ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Ὕκ εἰμὶ ἱκανός, Δέσποτα Κύριε, ἵνα εἰσέλθῃς ὑπὸ τὴν στέγην τῆς ψυχῆς μου· ἀλλ' ἐπειδὴ βούλει σύ, ὡς φιλάνθρωπος, οἰκεῖν ἐν ἐμοί, θαρρῶν προσέρχομαι. Κελεύεις, ἀναπετάσω τὰς πύλας, ἃς σὺ μόνος ἐδημιούργησας, καὶ εἰσέρχῃ μετὰ φιλανθρωπίας, ὡς πέφυκας· εἰσέρχῃ, καὶ φωτίζεις τὸν ἐσκοτισμένον μου λογισμόν. Πιστεύω, ὡς τοῦτο ποιήσεις· οὐ γὰρ Πόρον προσελθοῦσάν σοι μετὰ δακρύων ἀπέφυγες, οὐδὲ Τελώνην ἀπεβάλου μετανοήσαντα, οὐδὲ Ληστὴν ἐπιγνόντα τὴν βασιλείαν σου ἀπεδίωξας, οὐδὲ διώκτην μετανοήσαντα κατέλιπες, ὁ δὲ ἀλλὰ τοὺς ὑπὸ τῆς μετανοίας σοι προσαχθέντας, ἅπαντας ἐν τῷ χορῷ τῶν σῶν φίλων κατέταξας, ὁ μόνος ὑπάρχων εὐλογημένος πάντοτε, νῦν καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἄμην.

Εὐχὴ ε'. Τοῦ αὐτοῦ.

Ὕριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, ἄνεις, ἄφες, ἵλασθητι καὶ συγχώρησόν μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἀχρείῳ καὶ ἀναξίῳ δούλῳ σου τὰ πταίσματα καὶ πλημμελήματα καὶ παραπτώματά μου, ὅσα σοι ἐκ νεότητός μου μέχρι τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας ἡμαρτον, εἴτε ἐν

γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγοις ἢ ἔργοις ἢ ἐνθυμήμασιν ἢ διανοήμασι καὶ ἐπιτηδεύμασι καὶ πάσαις μου ταῖς αἰσθήσεσι. Καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῆς ἀσπόρως κυπσάσης σε παναχράντου καὶ ἀειταρθένου Μαρίας τῆς Μητρός σου, τῆς μόνης ἀκαταισχύντου ἐλπίδος καὶ προστασίας καὶ σωτηρίας μου, καταξίωσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων καὶ ἀθανάτων καὶ ζωοποιῶν καὶ φρικτῶν Μυστηρίων σου, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον· εἰς ἀγιασμὸν καὶ φωτισμὸν καὶ ὁώμην καὶ θασιν καὶ ύγειαν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἐξάλειψιν καὶ παντελῆ ἀφανισμὸν τῶν πονηρῶν μου λογισμῶν καὶ ἐνθυμήσεων καὶ προλήψεων καὶ νυκτερινῶν φαντασιῶν τῶν σκοτεινῶν καὶ πονηρῶν πνευμάτων. "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Εὐχὴ ζ'. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἔξουσίαν ἀνθρώποις ἀφιέναι ἀμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, πάριδέ μου πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πται-

σματα και ἀξίωσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν θείων και ἐνδόξων και ἀχράντων και ζωοποιῶν σου Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς προσθήκην ἀμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθαρισμὸν και ἀγιασμὸν και ἀρρέφαβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς και βασιλείας, εἰς τεῖχος και βοήθειαν και ἀνατροπὴν τῶν ἐναντίων και εἰς ἔξαλειψιν τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἐλέους και οἰκτιρμῶν και φιλανθρωπίας, και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ και τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Εὐχὴ ζ. Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου.

Ἄπὸ δύταρῶν χειλέων,
ἀπὸ βδελυρᾶς καρδίας,
ἀπὸ ἀκαθάρτου γλώττης,
ἐκ ψυχῆς ἐργασμένης,
δέξαι δέπσιν, Χριστέ μου,
και μὴ παρωσάμενός μου,
μὴ τοὺς λόγους, μὴ τοὺς τρόπους,
μηδὲ τὴν ἀναισχυντίαν,
δός μοι παρόντα λέγειν,
ἄ βεβούλευμα, Χριστέ μου·
μᾶλλον δὲ και δίδαξόν με,
τί με δεῖ ποιεῖν και λέγειν.

“Ημαρτον ὑπὲρ τὴν Πόρνην,
 ἦ, μαθοῦσα ποῦ κατάγεις,
 μύρον ἔξωνησαμένη,
 ἥλθε τολμηρῶς ἀλεῖψαι
 σοῦ τοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ μου,
 τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ μου.
 ‘Ως ἐκείνην οὐκ ἀπώσω,
 προσελθοῦσαν ἐκ καρδίας,
 μηδὲ ἐμὲ βδελύξῃ, Λόγε·
 σοὺς δὲ πάρασχέ μοι πόδας,
 καὶ κρατῆσαι καὶ φιλῆσαι,
 καὶ τῷ ὅρῳ τῶν δακρύων,
 ὡς πολυτιµήτῳ μύρῳ,
 τούτους τολμηρῶς ἀλεῖψαι.
 Πλῦνόν με τοῖς δάκρυσί μου,
 κάθαρον αὐτοῖς με, Λόγε·
 ἄφες καὶ τὰ πταίσματά μου,
 καὶ συγγνώμην πάρασχέ μοι.
 Οἶδας τῶν κακῶν τὸ πλῆθος,
 οἶδας καὶ τὰ τραύματά μου,
 καὶ τοὺς μώλωπας ὁρᾶς μου·
 ἀλλὰ καὶ τὴν πίστιν οἶδας
 καὶ τὴν προθυμίαν βλέπεις
 καὶ τοὺς στεναγμοὺς ἀκούεις.
 Οὐ λανθάνει σε, Θεέ μου,
 ποιητά μου, λυτρωτά μου,

ούδε σταλαγμὸς δακρύων,
ούδε σταλαγμοῦ τι μέρος.
Τὸ μὲν ἀκατέργαστόν μου
ἔγνωσαν οἱ δοφθαλμοὶ σου·
ἐπὶ τὸ βιβλίον δέ σου
καὶ τὰ μήπω πεπραγμένα
γεγραμμένα σοι τυγχάνει.

”Ιδε τὴν ταπείνωσίν μου,
ἴδε μου τὸν κόπον, ὅσος!
καὶ τὰς ἀμαρτίας πάσας
ἄφες μοι, Θεὲ τῶν ὅλων·
ἴνα καθαρῆ καρδίᾳ,
περιτρόμῳ διανοίᾳ
καὶ ψυχῇ συντετριψμένῃ,
τῶν ἀχράντων σου μετάσχω
καὶ πανάγνων Μυστηρίων,
οἵς ζωοῦται καὶ θεοῦται
πᾶς ὁ τρώγων σε καὶ πίνων
ἔξ εἰλικρινοῦς καρδίας.

Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτά μου·
Πᾶς ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα,
πίνων δέ μου καὶ τὸ Αἷμα,
ἐν ἐμοὶ μὲν οὗτος μένει,
ἐν αὐτῷ δ' ἐγὼ τυγχάνω.
”Άληθὴς ὁ λόγος πάντως
τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ μου·

τῶν γὰρ θείων δι μετέχων
 καὶ θεοποιῶν χαρίτων
 οὖμενουν, οὐκ ἔστι μόνος,
 ἀλλὰ μετὰ σοῦ, Χριστέ μου,
 τοῦ φωτὸς τοῦ τρισπλίου,
 τοῦ φωτίζοντος τὸν κόσμον.

Ἴνα γοῦν μὴ μόνος μένω,
 δίχα σοῦ τοῦ Ζωοδότου,
 τῆς πνοῆς μου, τῆς ζωῆς μου,
 τοῦ ἀγαλλιάματός μου,
 τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας,
 διὰ τοῦτο σοι προσῆλθον,
 ὡς δρᾶς, μετὰ δακρύων
 καὶ ψυχῆς συντετριψμένης,
 λύτρον τῶν ἐμῶν πταισμάτων
 ἵκετεύων τοῦ λαβεῖν με,
 καὶ τῶν σῶν ζωοπαρόχων
 καὶ ἀμέμπτων Μυστηρίων
 μετασχεῖν ἀκατακρίτως.
 Ἰνα μένης, καθὼς εἶπας,
 μετ' ἐμοῦ τοῦ τρισαθλίου·
 Ἰνα μή, χωρὶς εὔρων με
 τῆς σῆς χάριτος δι πλάνος,
 ἀφαρπάσῃ με δολίως
 καὶ πλανήσας ἀπαγάγῃ
 τῶν θεοποιῶν σου λόγων.

Διὰ τοῦτό σοι προσπίπτω
 καὶ θερμῶς ἀναβοῶ σοι·
 ὡς τὸν Ἀσωτὸν ἐδέξω
 καὶ τὴν Πόρνην προσελθοῦσαν,
 οὕτω δέξαι με τὸν πόρνον
 καὶ τὸν ἄσωτον, Οἰκτίζον,
 ἐν ψυχῇ συντετριψμένῃ
 νῦν με προσερχόμενόν σοι.

Οἶδα, Σῶτερ, ὅτι ἄλλος,
 ὡς ἐγώ, οὐκ ἔπταισέ σοι,
 οὐδὲ ἔπραξε τὰς πράξεις,
 ἀς ἐγὼ κατειργασάμην.

Ἄλλὰ τοῦτο πάλιν οἶδα,
 ως οὐ μέγεθος πταισμάτων,
 οὐχ ἀμαρτημάτων πλῆθος
 ὑπερβαίνει τοῦ Θεοῦ μου
 τὴν πολλὴν μακροθυμίαν
 καὶ φιλανθρωπίαν ἄκραν·
 ἀλλ' ἐλαίφ συμπαθείας
 τοὺς θερμῶς μετανοοῦντας
 καὶ καθαιρεῖς καὶ λαμπρύνεις
 καὶ φωτὸς ποιεῖς μετόχους,
 κοινωνοὺς θεότητός σου
 ἐργαζόμενος ἀφθόνως·
 καὶ, τὸ ξένον καὶ Ἀγγέλοις
 καὶ ἀνθρώπων διανοίαις,

δόμιλεῖς αὐτοῖς πολλάκις
 ὁσπερ φίλοις σου γνησίοις.
 Ταῦτα τολμηρὸν ποιεῖ με,
 ταῦτά με πτεροῖ, Χριστέ μου·
 καὶ θαρρῶν ταῖς σαῖς πλουσίαις
 πρὸς ἡμᾶς εὔεργεσίαις,
 χαίρων τε καὶ τρέμων ἄμα,
 τοῦ πυρὸς μεταλαμβάνω,
 χόρτος ὅν, καὶ, ξένον θαῦμα!
 δροσιζόμενος ἀφράστως,
 ὁσπεροῦν ἡ βάτος πάλαι,
 ἡ ἀφλέκτως καιομένη.
 Τοίνυν εὐχαρίστω γνώμη,
 εὐχαρίστω δὲ καρδίᾳ,
 εὐχαρίστοις μέλεσί μου
 τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σαρκός μου,
 προσκυνῶ καὶ μεγαλύνω
 καὶ δοξάζω σε, Θεέ μου,
 ὡς εὐλογημένον ὅντα
 νῦν τε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εύχὴ π'. Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ.

 μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος Κύριος, ὁ δι' οἴκτον φιλανθρωπίας ἀνεκδιῆγτον τὸ ἡ- μέτερον ὅλον προσλαβόμενος φύραμα ἐκ τῶν ἀγνῶν καὶ παρθενικῶν αἰμάτων τῆς ὑπερ-

φυῶς κυπτάσπις σε, Πνεύματος θείου ἐπελεύ-
σει καὶ εὐδοκίᾳ Πατρὸς ἀϊδίου, Χριστὲ Ἰησοῦ,
σοφία Θεοῦ καὶ εἰρήνη καὶ δύναμις, ὁ τῷ προ-
σλήμματί σου τὰ ζωοποιὰ καὶ σωτήρια πάθη
καταδεξάμενος, τὸν σταυρόν, τοὺς ἄλους, τὴν
λόγχην, τὸν θάνατον, νέκρωσόν μου τὰ ψυχο-
φθόρα πάθη τοῦ σώματος. Ὁ τῇ ταφῇ σου τὰ
τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασίλεια, θάψον μου διὰ
τῶν ἀγαθῶν λογισμῶν τὰ πονηρὰ διαβούλια,
καὶ τὰ τῆς πονηρίας πνεύματα διασκέδασον. Ὁ
τῇ τριπλέρῳ σου καὶ ζωοφόρῳ Ἀναστάσει τὸν
πεπτωκότα προπάτορα ἀναστήσας, ἀνάστη-
σόν με τῇ ἀμαρτίᾳ κατολισθήσαντα, τρόπους
μοι μετανοίας ὑποτιθέμενος. Ὁ τῇ ἐνδόξῳ σου
Ἀναλήψει τῆς σαρκὸς θεώσας τὸ πρόσλημμα
καὶ τοῦτο τῇ δεξιᾷ καθέδρᾳ τιμήσας τοῦ Πα-
τρός, ἀξιώσόν με, διὰ τῆς τῶν ἀγίων σου Μυ-
στηρίων μεταλήψεως, τῆς δεξιᾶς μερίδος τῶν
σωζομένων τυχεῖν. Ὁ τῇ ἐπιδημίᾳ τοῦ παρα-
κλήτου Πνεύματος σκεύην τίμια τοὺς Ἱερούς
σου μαθητὰς ἐργασάμενος, δοχεῖον κάμε τῆς
αὐτοῦ ἀνάδειξον ἐπελεύσεως. Ὁ μέλλων πάλιν
ἔρχεσθαι κρίναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ,
εὐδόκησον κάμε προϋπαντῆσαι σοι ἐν νεφέ-
λαις, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ μου, σὺν πᾶσι τοῖς
Ἄγιοις σου· ἵνα ἀτελευτήτως δοξολογῶ καὶ ἀ-

νυμνῷ σε, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
’Αμήν.

Εὐχὴ Θ'. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Γρὸς τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι· ἀλλὰ σύ, Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ Τελώνην δικαιώσας καὶ Χαναναίαν ἐλεήσας καὶ τῷ Λαστῇ Παραδείσου πύλας ἀνοίξας, ἀνοιξόν μοι τὰ σπλάγχνα τῆς φιλανθρωπίας σου καὶ δέξαι με προσερχόμενον καὶ ἀπτόμενόν σου, ὡς τὴν Πόρνην καὶ τὴν Αἵμόρροιν· ἢ μὲν γὰρ τοῦ κρασπέδου σου ἀψαμένη, εὐχερῶς τὴν ἵασιν ἔλαβεν· ἢ δέ, τοὺς σοὺς ἀχράντους πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἀμαρτημάτων ἐκομίσατο. Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλεεινός, ὅλον σου τὸ Σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μὴ καταφλεχθείν· ἀλλὰ δέξαι με, ὥσπερ ἐκείνας, καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἀμαρτίας ἐγκλήματα, πρεσβείαις τῆς ἀσπόρως τεκούστης σε καὶ τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
’Αμήν.

Εύχη ι'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡιστεύω, Κύριε, καὶ δόμολογῶ ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι, ὃν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἔτι πιστεύω ὅτι τοῦτο αὐτό ἔστι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου καὶ τοῦτο αὐτό ἔστι τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου· Ἐλέησόν με καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξίωσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

**΄Απερχόμενος δὲ μεταλαβεῖν,
λέγε τοὺς παρόντας στίχους.
Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ.**

΄Ιδού, βαδίζω πρὸς θείαν κοινωνίαν·
Πλαστουργέ, μὴ φλέξῃς με τῇ μετουσίᾳ·
πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον·
ἄλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Εἴτα.

Ὕοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σῆμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἔχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω, οὐ φί-

λημά σοι δώσω, καθάπερ δ Ἰούδας· ἀλλ' ώς δ
ληστὴς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν
τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ τὸν στίχον τούτους.

Θεουργὸν αἷμα φρῖξον, ἄνθρωπε, βλέπων·
ἄνθρακ γάρ ἔστι τοὺς ἀναξίους φλέγων.
Θεοῦ τὸ σῶμα καὶ θεοῖ με καὶ τρέφει·
θεοῖ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Γ "θελέας πόθῳ με, Χριστέ, καὶ ἡλλοίωσας τῷ
θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ¹
ἀύλῳ τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπλοσθῆναι
τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο
σκιρτῶν μεγαλύνω, Ἀγαθέ, παρουσίας σου.

Γ 'ν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου, πῶς
εἰσελεύσομαι δ ἀνάξιος; Ἐὰν γὰρ τολμήσω
συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, δ χιτών με
ἐλέγχει, δτὶ οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος
ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. Καθάρισον, Κύ-
ριε, τὸν ὁύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς
φιλάνθρωπος.

Καὶ τὸν παροῦσαν εὐχήν.

Γέσποτα φιλάνθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
δό Θεός μου, μὴ εἰς κρῖμά μοι γένοιτο τὰ ἄγια
ταῦτα διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναι με, ἀλλ' εἰς κά-
θαρσιν καὶ ἀγιασμὸν ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ
εἰς ἀρραβώνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλεί-
ας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν
ἔστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὸν ἐλπίδα τῆς σω-
τηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Γοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ
Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ
τοῖς ἔχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω, οὐ φί-
λημά σοι δώσω, καθάπερ δὲ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς δὲ
ληστὴς ὁμολογῶ σοι· μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν
τῇ βασιλείᾳ σου.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστὲ δό Θεός, ἐλέησον καὶ σῆσον ἡμᾶς.
Ἄμην.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΜΕΤΑΛΗΨΙΝ

Στίχοι εἰς τὴν εὐχαριστίαν
ταύτην προτρεπτικοί.

Ἐπὰν δὲ τύχῃς τῆς καλῆς μετουσίας
τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων,
ῦμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα,
καὶ τάδε θεῷμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε·
Δόξα σοι, ὁ Θεός· δόξα σοι, ὁ Θεός·
δόξα σοι, ὁ Θεός.

Καὶ εὐθὺς τὰς ἐπομένας
εὐχαριστηρίους Εὐχάς.

Ἄνωνύμου.

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ
ἀπώσω με τὸν ἀμαρτωλόν, ἀλλὰ κοινωνόν
με γενέσθαι τῶν ἀγιασμάτων σου κατηξίω-

σας. Εύχαριστῷ σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλα-
βεῖν τῶν ἀχράντων σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν
κατηξίωσας. Ἀλλά, Δέσποτα φιλάνθρωπε, ὁ
ὑπὲρ ήμῶν ἀποθανών τε καὶ ἀναστὰς καὶ χαρι-
σάμενος ήμῶν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιά σου
Μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσίᾳ καὶ ἀγιασμῷ τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ήμῶν, δός γενέσθαι
ταῦτα κἀμοὶ εἰς ἵασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς
ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν τῶν
δοφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρήνην τῶν
ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυ-
ντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν
σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς
προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος καὶ τῆς σῆς
βασιλείας οἰκείωσιν· ἴνα, ἐν τῷ ἀγιασμῷ σου δι'
αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημο-
νεύω διὰ παντὸς καὶ μηκέτι ἔμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ
σοὶ τῷ ήμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ
οὕτω τοῦ τῇδε βίου ἀπάρας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς
αἰωνίου, εἰς τὴν ἀΐδιον καταντήσω ἀνάπταυσιν,
ἔνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἥχος ὁ ἀκατάπαυστος
καὶ ἡ ἀπέραντος ἥδον τῶν καθορώντων τοῦ
σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρεντον. Σὺ γὰρ εἶ
τὸ ὄντως ἐφετὸν καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὔφροσύ-
νη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ήμῶν, καὶ
σε ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεός, βασιλεὺ τῶν αἰώνων καὶ δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ σοι ἐπὶ πᾶσιν, οἵς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων. Δέομαι οὖν σου, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπτην σου καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου σκιᾷ· καὶ δώροσαί μοι ἐν καθαρῷ συνειδότι, μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἀγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ.

Δόδις τροφήν μοι σάρκα σὴν ἔκουσίως,
ὅ πῦρ ὑπάρχων καὶ φλέγων ἀναξίους,
μὴ δὴ καταφλέξῃς με, μή, Πλαστουργέ μου·
μᾶλλον δίελθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις,
εἰς πάντας ἀρμούς, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν.
Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὅλων μου πταισμάτων·
ψυχὴν κάθαρον, ἀγίασον τὰς φρένας·
τὰς ἰγνύας στήριξον ὀστέοις ἄμα·

αἰσθήσεων φώτισον ἀπλῆν πεντάδα·
 δλον με τῷ σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ.
 Ἀεὶ σκέπε, φρούρει τε καὶ φύλαττέ με
 ἐκ παντὸς ἔργου καὶ λόγου ψυχοφθόρου.
 Ἀγνίζε καὶ κάθαιρε καὶ ὁύθμιζέ με,
 κάλλυνε, συνέτιζε καὶ φώτιζέ με·
 δεῖξόν με σὸν σκήνωμα Πνεύματος μόνου
 καὶ μπέτι σκήνωμα τῆς ἀμαρτίας·
 ἵν' ὡς σὸν οἶκον εἰσόδῳ κοινωνίας,
 ὡς πῦρ με φεύγῃ πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος.
 Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους,
 τὰς ταξιαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων,
 τὸν Πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους,
 πρὸς τοῖσδε σὴν ἄχραντον ἀγνὴν Μητέρα·
 ὃν τὰς λιτάς, εὔσπλαγχνε, δέξαι, Χριστέ μου,
 καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν ἔργασαι λάτριν.
 Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἀγιασμὸς καὶ μόνος
 ἡμῶν, ἀγαθέ, τῶν ψυχῶν καὶ λαμπρότης,
 καὶ σοὶ πρεπόντως, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ,
 δόξαν ἄπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

Ἄνωνύμου.

Γὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
Γὸ Θεὸς ἡμῶν, γένοιτο μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον,
 καὶ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία αὕτη εἰς χα-

ράν, ύγείαν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν τῇ φοβερῷ
καὶ δευτέρῳ ἐλεύσει σου, ἀξίωσόν με τὸν ἀμαρ-
τωλὸν στῆναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς δόξης· πρε-
σβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πά-
ντων σου τῶν Ἀγίων. Ἄμην.

’Ανωνύμου. Εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐ-
σκοτισμένης μου ψυχῆς, ἢ ἐλπίς, ἢ σκέπη,
ἢ καταφυγή, ἢ παραμυθία, τὸ ἀγαλλίαμά
μου, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἡξίωσάς με τὸν ἀνάξιον
κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου Σώματος καὶ
τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἄλλ' ἢ τε-
κοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φώτισόν μου τοὺς νοη-
τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας· ἢ τὴν πηγὴν τῆς
ἀθανασίας κυνίσασα, ζωοποίησόν με τὸν τεθα-
νατωμένον τῇ ἀμαρτίᾳ· ἢ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ
φιλεύσπλαγχνος Μήτηρ, ἐλέησόν με, καὶ δός κα-
τάνυξιν καὶ συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ τα-
πείνωσιν ἐν τοῖς διανοήμασί μου καὶ ἀνάκλησιν
ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου. Καὶ ἀ-
ξίωσόν με, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκα-
τακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων Μυστη-
ρίων τὸν ἄγιασμόν, εἰς ἵασιν ψυχῆς τε καὶ σώμα-
τος· καὶ παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας καὶ ἐ-
ξομολογήσεως, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε πά-

σας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· ὅτι εὐλογημένη
καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας.
΄Αμήν.

Nῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κα-
τὰ τὸ ὄντα σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὁ-
φθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἦτοί μασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀπο-
κάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Τὸ Τρισάγιον. Δόξα. Καὶ νῦν. Παναγία Τριάς.
Κύριε ἐλέησον (γ'). Δόξα. Καὶ νῦν. Πάτερ ἡμῶν.
Τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Ἀγίου,
οὗ ἡ θεία λειτουργία ἐτελέσθη.

Εἰ μὲν ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ
Χρυσοστόμου, λέγε τὰ ἔξῆς:

΄Απολυτίκιον. Ἡχος πλ. δ'.

Hτοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκ-
λάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν·
ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐνα-
πέθετο· τὸ ὑψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης
ὑπέδειξεν. Ἄλλὰ σοὶ λόγοις παιδεύων, Πάτερ
΄Ιωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Κοντάκιον.

΄Ηχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἔνα Θεόν· Ἰωάννην Χρυσόστομε, παμμακάριστε ὅσιε, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Καὶ νῦν.

Ὑὴ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίζομον.

Εἰ δὲ ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, λέγε τὰ ἔξῆς:

΄Απολυτίκιον. Ήχος α'.

Ἐἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι’ οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἥθη κατεκόσμησας. Βασίλειον Ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Κοντάκιον.

Τίχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

 φθης βάσις ἄσειστος, τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοὶς δόγμασιν, οὐρανοφάντορ
Βασίλειε ὅσιε.

Kαὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων ...

Εἴτα.

 ὑρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἀπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστούς· ἐν ᾧ ἔστωτες κραυγάζομεν· τοῦτον τὸν οἶκον,
στερέωσον Κύριε.

 δ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἢν ἐκτήσω,
τῷ τιμώ σου Αἴματι.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἴησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμην.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

Τὸ ἐσπέρας ἐκάστης Παρασκευῆς τῶν πέντε πρώτων Ἐβδομάδων τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου.

‘Ο Ιερεύς:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν· δόξα Σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὸν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς

χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῆδος καὶ σῶσον,
Ἄγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

‘Ο ’Αναγνώστης:

’Αμήν. Ὅτιος ὁ Θεός, Ὅτιος Ἰσχυρός,
Ὅτιος Ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς (**τρίτης**).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
’Αμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, Ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ὅτιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ δονόματός σου. Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί. Καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σῆμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ φῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

'Ο Ιερεύς:

Γτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ
ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**Εἴτα τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον ἔως καὶ τοῦ
Συμβόλου τῆς Πίστεως.**

Δξιόν ἐστιν, ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν
Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ πανα-
μώμπτον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως
Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

'Απολυτίκιον. Ἡχος πλ. δ'.

Φὸ προσταχθέν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει,
ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσὴφ σπουδῇ ἐπέστη ὁ
Ἀσώματος, λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλί-
νας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς χωρεῖται
ἀναλλοιώτως δλος ἐν σοι· ὃν καὶ βλέπων ἐν μή-
τρᾳ σου λαβόντα δούλου μιρφήν, ἐξίσταμαι
κραυγάζων σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἴτα ψάλλεται ὁ Κανών:

·Ωδὴ α΄. Ἡχος δ΄. Ο Εἰρημός.

«**Ἄ** νοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βα-
σιλίδι Μπτρί· καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς
πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὰ
θαύματα».

‘Υπεραγία Θεοτόκε...

Ἄριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε
Πνεύματι, ὁ μέγας Ἄρχαγγελος, Ἄγνή, θε-
ώμενος, ἐπεφώνει σοι· Χαῖρε, χαρᾶς
δοχεῖον, δι' ἣς τῆς προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

‘Υπεραγία Θεοτόκε...

Ἄδαμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε, Παρθένε Θεό-
νυμφε, τοῦ ἄδου ἡ νέκρωσις· χαῖρε, Πανά-
μωμε, τὸ παλάτιον τοῦ μόνου Βασιλέως·
χαῖρε, θρόνε πύρινε τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα Πατρὶ...

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε, ἡ μόνη βλαστή-
σασα· τὸ μῆλον τὸ εὔοσμον, χαῖρε, ἡ τέξα-
σα, τὸ ὀσφράδιον τοῦ πάντων Βασιλέως·
χαῖρε, ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Kai vñv...

Ἄγνείας θησαύρισμα, χαῖρε, δι' ἣς ἐκ τοῦ πτώματος ἡμῶν ἐξανέστημεν· χαῖρε, ἡδύπνοον κρίνον, Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιάζον· θυμίαμα εὔοσμον, μύρον πολύτιμον.

Καὶ πάλιν: «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου...»

΄Ωδὴ γ'. Ό Εἰρμός.

«**Ὕ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ώς ζῶσα
καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσα-
ντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

΄Υπεραγία Θεοτόκε...

Ὕάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ώς χώρα
ἀνήροτος σαφῶς, χαῖρε, ἔμψυχε τράπεζα,
ἄρτον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε, τοῦ ζῶντος
ὑδατος πηγὴ ἀκένωτος, Δέσποινα.

΄Υπεραγία Θεοτόκε...

Ὕάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα τὸν ἄμωμον,
χαῖρε, τοῖς πιστοῖς· χαῖρε, ἀμνάς, κυήσασα
Θεοῦ ἀμνόν, τὸν αἴροντα κόσμου παντὸς τὰ
πταισματα· χαῖρε, θερμὸν ἴλαστήριον.

Δόξα Πατρόι...

 Ὁμορος φαεινός, χαιρε, ή μόνη, τὸν ἥλιον φέρουσα Χριστόν, φωτὸς κατοικηπτήριον· χαιρε, τὸ σκότος λύσασα καὶ τοὺς ζοφώδεις δαιμονας δλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Καὶ νῦν...

 αἰρε, πύλη μόνη, ἦν δὲ Λόγος διώδευσε μόνος, ἡ μοχλοὺς καὶ πύλας ἄδου, Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα· χαιρε, ή θεία εἴσοδος τῶν σωζομένων, Πανύμνητε.

Καὶ πάλιν: «Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους...»

·Ωδὴ δ'. Ο Εἰρμός.

« καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ ἥλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα, Χριστέ, τῇ δυνάμει σου».

·Υπεραγία Θεοτόκε...

 ὃν φωναῖς ἀσμάτων πίστει σοὶ βιῶμεν, Πανύμνητε· Χαῖρε, πῖον δρος καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαιρε, λυχνία καὶ στάμνε,

μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον τὰ τῶν εὔσεβῶν
αἰσθητήρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

Λαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε, ἄχραντε Δέ-
σποινα· χαῖρε κλῖμαξ, γῆθεν πάντας ἀνυ-
ψώσασα χάριτι· χαῖρε, ἡ γέφυρα ὅντως ἡ με-
τάγουσα ἐκ θανάτου πάντας πρὸς ζωὴν τοὺς
ὑμνοῦντάς σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

Ωρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε, γῆς τὸ θεμέλιον·
ἐν τῇ σῇ νηδύῃ, "Ἄχραντε, ἀκόπως βαστά-
σασα· χαῖρε, κογχύλη, πορφύραν θείαν βά-
ψασα ἐξ αἵμάτων σου τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων.

Δόξα Πατρί...

Nομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς, χαῖρε, Δέ-
σποινα, τὸν τὰς ἀνομίας πάντων δωρεὰν
ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάθος, ὕψος
ἄρροντον, ἀπειρόγαμε, δι' ᾧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Kαὶ νῦν...

Eἰς τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ ἀχειρόπλοκον
στέφανον ἀνυμνολογοῦμεν, χαῖρέ σοι,
Παρθένε, κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον

πάντων καὶ χαράκωμα καὶ κραταίωμα καὶ
ιερὸν καταφύγιον.

Καὶ πάλιν: «‘Ο καθήμενος ἐν δόξῃ...»

‘Ωδὴ ε’. ‘Ο Εἰρημός.

«**Ὕ**έστη τὰ σύμπαντα ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου·
»**Ὕ** σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν
»**Ὕ** μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας
»**Ὕ** ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε σω-
»**Ὕ** τηρίαν βραβεύοντα».

‘Υπεραγία Θεοτόκε...

Ὕ δὸν ἡ κυήσασα ζωῆς, χαῖρε, Πανάμωμε, ἡ
κατακλυσμοῦ τῆς ἀμαρτίας σώσασα κό-
σμον· χαῖρε, Θεόνυμφε, ἀκουσμα καὶ λά-
λημα φρικτόν· χαῖρε, ἐνδιαιτημα τοῦ Δεσπότου
τῆς κτίσεως.

‘Υπεραγία Θεοτόκε...

Ὕ σχὺς καὶ δχύρωμα ἀνθρώπων, χαῖρε,
”Αχραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης· νέ-
κρωσις ἄδου, νυμφῶν δλόφωτε· χαῖρε, τῶν
’Αγγέλων χαρμονή· χαῖρε, ἡ βοήθεια τῶν πιστῶς
δεομένων σου.

΄Υπεραγία Θεοτόκε...

Πυρίμιορφον δχημα τοῦ Λόγου, χαῖρε, Δέσποινα, ἔμψυχε Παράδεισε, τὸ ξύλον ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς, τὸν Κύριον, οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ πίστει τοὺς μετέχοντας καὶ φθιορῷ ὑποκύψαντας.

Δόξα Πατρί...

Ρωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε, πόλις τοῦ Παμβασιλέως, δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκουστα περὶ ἣς λελάληνται σαφῶς· ὅρος ἀλατόμητον, χαῖρε, βάθος ἀμέτρητον.

Καὶ νῦν...

Γύρυχωρον σκήνωμα τοῦ Λόγου, χαῖρε, "Αχραντε, κόχλος ἡ τὸν θεῖον μαργαρίτην προαγαγοῦσα· χαῖρε, Πανθαύμαστε, πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγὴ τῶν μακαριζόντων σε, Θεοτόκε, ἐκάστοτε.

Καὶ πάλιν: «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα...»

'Ωδὴ στ'. Ὁ Εἰρημός.

«**Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον τελοῦντες
 »**Τ**ὸν οἴητὸν οἱ θεόφρονες τῆς Θεομήτορος,
 »**τ**ὸν δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ
 » αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες».

'Υπεραγία Θεοτόκε...

Παστᾶς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν
 πάντων θεώσεως, χαῖρε, Πανάχραντε, τῶν
 Προφητῶν περιήχημα· χαῖρε, τῶν Ἀποστό-
 λων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

'Υπεραγία Θεοτόκε...

Εἰκόνος σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε φλογμὸν πολυ-
 θεῖας ἡ λύσασα· ὅθεν βιῶμέν σου· Χαῖρε, δὲ
 πόκος ὁ ἔνδροσος, δὲν Γεδεών, Παρθένε,
 προεθεάσατο.

Δόξα Πατρὸς...

Ιδού σοι, χαῖρε, κραυγάζομεν· λιμὴν ἡμῖν γε-
 νοῦ θαλαττεύουσι, καὶ δρυπτήριον, ἐν τῷ
 πελάγει τῶν θλίψεων καὶ τῶν σκανδάλων
 πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Καὶ νῦν...

 αρᾶς αἰτία, χαρίτωσον ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι· Χαῖρε, ἡ ἀφλεκτος βάτος, νεφέλη δλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Καὶ πάλιν: «Τὴν θείαν ταύτην...»

‘Ωδὴ ζ. Ὁ Εἰρημός.

« ὃνκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες
» παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-
» λὴν ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες
» ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύ-
» ριος καὶ Θεός, εὐλογηπός εἶ».

‘Υπεραγία Θεοτόκε...

 ‘νυμνοῦμέν σε βιῶντες· Χαῖρε, ὅχημα ἡλίου
τοῦ νοντοῦ· ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν
τὸν πέπειρον ἡ γεωργήσασα, οἶνον στάζο-
ντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα τῶν πιστῶς σε
δοξαζόντων.

‘Υπεραγία Θεοτόκε...

 ‘ατῆρα τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε,
Θεόνυμφε· ἡ ράβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ
ἀμάραντον ἡ ἔξανθήσασα· χαῖρε Δέσποινα,

δι' ἣς χαρᾶς πληρούμεθα καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

Pητορεύουσα οὐ σθένει γλῶσσα, Δέσποινα,
ύμνολογῆσαι σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφεῖμ
ύψωθης κυνίσασα τὸν Βασιλέα Χριστόν· δν
ἰκέτευε πάσης νῦν βλάβης ρύσασθαι τοὺς πι-
στῶς σε προσκυνοῦντας.

Δόξα Πατρί...

Eύφημεῖ σε μακαρίζοντα τὰ πέρατα καὶ
ἀνακράζει σοι· Χαῖρε, ὁ τόμος, ἐν ᾧ δακτύ-
λῳ ἐγγέγραπται Πατρὸς ὁ Λόγος, Ἀγνή· δν
ἰκέτευε βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου κατα-
γράψαι, Θεοτόκε.

Καὶ νῦν...

Eκετεύομεν οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν γό-
νυ καρδίας ἡμῶν· κλίνον τὸ οὖς σου, Ἀγνή,
καὶ σῶσον τοὺς θλίψει βυθιζομένους
ἡμᾶς· καὶ συντήρησον πάσης ἔχθρῶν ἀλώσεως
τὴν σὴν Πόλιν, Θεοτόκε.

Καὶ πάλιν: «Οὐκ ἐλάτρευσαν...»

'Ωδὴ π'. Ὁ Εἰρμός.

« **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ δὲ τόκος τῆς
 Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπού-
 μενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκου-
 μένην ἄπασαν ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
 ριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
 πάντας τοὺς αἰῶνας».

'Υπεραγία Θεοτόκε...

Nηδύϊ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βα-
 στάζοντα ἐβάστασας, γάλακτι ἐξέθρεψας
 νεύματι τὸν τρέφοντα τὴν οἰκουμένην ἄπα-
 σαν, Ἀγνή, ὅ ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
 ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Υπεραγία Θεοτόκε...

Mωσῆς κατενόπεν ἐν βάτῳ τὸ μέγα μυστή-
 ριον τοῦ τόκου σου· Παῖδες προεικόνισαν
 τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς ἴστάμε-
 νοι καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκίνατε ἀγία Παρθένε-
 δθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Υπεραγία Θεοτόκε...

Θἱ πρώην ἀπάτῃ γυμνωθέντες στολὴν ἀφ-
 θαρσίας ἐνεδύθημεν τῇ κυοφορίᾳ σου· καὶ
 οἱ καθεζόμενοι ἐν σκότει παραπτώσεων

φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον,
Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί...

Nεκροὶ διὰ σοῦ χωοποιοῦνται· χωὴν γὰρ τὴν
ἐνυπόστατον ἐκύνσας· εὔλαλοι οἱ ἄλαλοι
πρώην χρηματίζονται· λεπροὶ ἀποκαθαί-
ρονται· νόσοι διώκονται· πνευμάτων ἀερίων τὰ
πλήθη ἕττονται, Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Καὶ νῦν...

Hέ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἣς ἀπὸ γῆς
εἰς ὑψος ἔρθημεν, χαίροις, Παντευλόγοπε,
σκέπτη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὁχύρωμα
τῶν μελῷδούντων, Ἀγνή· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ πάλιν: «Παῖδας εὐαγεῖς...»

·Ωδὴ 8. ·Ο Εἰρημός.

« **H**ῆ πας γηγενὴς σκιρτάτω, τῷ πνεύματι
» λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δὲ
» ἀὖλων Νόων φύσις γεραίρουσα τὴν
» ἴερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοά-
» τω· Χαίροις, παμμακάριστε Θεοτόκε, ἀγνή,
» ἀειπάρθενε».

‘Υπεραγία Θεοτόκε...

Γνα σοι πιστοὶ τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς μέτοχοι γενόμενοι τῆς ἀϊδίου, ρῦσαι ὑμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς ἀλώσεως καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος, Κόρη, παραπτώσεων ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

‘Υπεραγία Θεοτόκε...

Ὕφης φωτισμὸς ὑμῶν καὶ βεβαίωσις· ὅθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε, ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ τὸν μέγαν ἥλιον· Χαῖρε, Ἐδὲμ ἀνοίξασα τὴν κεκλεισμένην, Ἀγνή· Χαῖρε, στῦλε πύρινε, εἰσάγουσα εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

‘Υπεραγία Θεοτόκε...

Ὕτωμεν εὐλαβῶς ἐν οἴκῳ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε, κόσμου Δέσποινα· χαῖρε, Μαρία, Κυρία πάντων ὑμῶν· χαῖρε, ἡ μόνη ἄμιωμος ἐν γυναιξὶ καὶ καλή· χαῖρε, σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Δόξα Πατρί...

Ὕπεριστερά, ἡ τὸν Ἐλεήμονα ἀποκυήσασα,
χαῖρε, Ἀειπάρθενε· δσίων πάντων, χαῖρε,
τὸ καύχημα, τῶν ἀθλητῶν στεφάνωμα· χαῖ-
ρε, ἀπάντων τε τῶν δικαιών θεῖον ἐγκαλλώπι-
σμα καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Kai vūn...

Ὕεισαι δὲ Θεὸς τῆς κληρονομίας σου, τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς
τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε τὴν ἐπὶ γῆς
ἀσπόρως σε κυοφορήσασαν, διὰ μέγα ἐλεος θε-
λήσαντα μορφωθῆναι, Χριστέ, τὸ ἀλλότριον.

Kai πάλιν: «Ἄπας γηγενής...»

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ'.

Ὕη Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς
λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀνα-
γράφω σοι δὲ Πόλις σου, Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς
ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων
με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Στάσις Α'

(Η Α' Στάσις τοῦ Ἀκαδίστου "Υμνου ψάλλεται
τῇ Παρασκευῇ τῆς Α' Ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν,
ἵτοι τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.)

Ἄ"γγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμ-
φθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε (τρίς)· καὶ
σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε
θεωρῶν Κύριε, ἔξιστατο καὶ ἵστατο, κραυγά-
ζων πρόδος αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἣς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει·
χαῖρε, δι' ἣς ἡ ἀρά ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις·
χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὑψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς·
χαῖρε, βάθος δυσθεώροπτον καὶ Ἀγγέλων ὁφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρᾳ·
χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον·
χαῖρε, γαστὴρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἣς νεουργεῖται ἡ κτίσις·
χαῖρε, δι' ἣς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

λέπουσα ἡ Ἁγία, ἔαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ
τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· τὸ παράδοξόν σου
τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ
φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως, τὴν κύπ-
σιν πῶς λέγεις κράζων·

’Αλληλούϊα.

νῶσιν ἄγνωστον γνῶναι, ἡ Παρθένος ζη-
τοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· ἐκ
λαγόνων ἄγνῶν, Υἱὸν πῶς ἔστι τεχθῆναι δυ-
νατόν; λέξον μοι· πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν
φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω·

Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστις·
χαῖρε, σιγῆς δεομένων πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον·
χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε, κλῖμαξ ἐπουράνιε δι' ἣς κατέβη ὁ Θεός·
χαῖρε, γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλοπον θαῦμα·
χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρύνητον τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ φῶς ἀρρότως γεννήσασα·
χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν·
χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἅύναμις τοῦ Ὑψίστου, ἐπεσκίασε τότε, πρὸς
σύλληψιν τῆς Ἀπειρογάμω· καὶ τὴν εὔκαρ-
πον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρόν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἄ-
πασι, τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ
ψάλλειν οὕτως·

’Αλληλούϊα.

Ἄχουσα θεοδόχον, ἡ Παρθένος τὴν μήτραν,
ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος
ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνὸν τὸν ταύτης ἀσπα-
σμὸν ἔχαιρε, καὶ ἀλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα
πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα·
χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον·
χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν·
χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθνηίαν Ἰλασμῶν.

Χαῖρε, δτὶ λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις·
χαῖρε, δτὶ λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα·
χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἔξιλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὔδοκία·
χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρόποσία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὕάλην ἔνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων, δ
σώφρων Ἰωσὴφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἄγα-
μόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψύγαμον ὑπονοῶν
ἀμεμπτε· μαθῶν δέ σου τὴν σύλληψιν, ἐκ Πνεύ-
ματος Ἀγίου ἔφη·

΄Αλληλούϊα.

Στάσις Β'

(Η Β' Στάσις τοῦ Ἀκαθίστου "Υμνου ψάλλεται
τῇ Παρασκευῇ τῆς Β' Ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν.)

Ὕ"κουσαν οἱ ποιμένες, τῶν Ἀγγέλων ὑμ-
νούντων, τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρου-
σίαν· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θε-
ωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἀμωμον, ἐν τῇ γαστρὶ¹
Μαρίας βοσκηθέντα, ἢν ὑμνοῦντες εἴπον·

Χαῖρε, Ἀμνοῦ καὶ Ποιμένος Μήτηρ·
χαῖρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἔχθρῶν ἀμυντήριον·
χαῖρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, δτὶ τὰ οὐράνια συναγάllεται τῇ γῇ·
χαῖρε, δτὶ τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα·
χαῖρε, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαῖρε, στερέόδον τῆς πίστεως ἔρεισμα·
χαῖρε, λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα.

Χαῖρε, δι' ἣς ἐγυμνώθη ὁ ἄδης·
χαῖρε, δι' ἣς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ω εοδρόμον ἀστέρα, θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ
τούτου ἡκολούθησαν αἴγλῃ· καὶ ὡς λύχνον
κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἡρεύνων κρα-
ταιὸν ἄνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον,
ἐχάρησαν αὐτῷ βιῶντες·

’Αλληλούϊα.

Ω δον παῖδες Χαλδαίων, ἐν χερσὶ τῆς Παρ-
θένου, τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώ-
πους· καὶ δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ
δούλου ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις
θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ εὐλογημένῃ·

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου μήτηρ·
χαῖρε, αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα·
χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον, ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς
χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.

Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας·

χαῖρε, ἡ τοῦ βιοβόρου δυομένη τῶν ἔργων.

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα·
χαῖρε, φλοιὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.

Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης·
χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὕρουκες θεοφόροι, γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέ-
στρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· ἐκτελέσαντές
Ὕσου τὸν χροσμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν
Χριστὸν ἄπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδην ὡς λη-
ρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν·

’Αλληλούϊα.

Ὕάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, φωτισμὸν ἀληθείας,
Ὕέδιωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ
εἰδωλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά σου
τὴν ἰσχὺν πέπτωκεν, οἱ τούτων δὲ δύσθέντες,
ἐβόων πρὸς τὸν Θεοτόκον·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων·
χαῖρε, κατάπτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα·
χαῖρε, τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγχασα.

Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραὼ τὸν νοπτόν·
χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωήν.

Χαῖρε, πύρινε στύλε ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει·
χαῖρε, σκέπτη τοῦ κόσμου πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε, τροφὴ τοῦ Μάννα διάδοχε·
χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας·
χαῖρε, ἐξ ἣς ὁρέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος, τοῦ παρόντος αἰῶνος,
μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς
Σβρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ
Θεὸς τέλειος· διόπερ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄρρεν-
τον σοφίαν κράζων·

’Αλληλούϊα.

Στάσις Γ'

(Η Γ' Στάσις τοῦ Ἀκαδίστου "Υμνου ψάλλεται
τῇ Παρασκευῇ τῆς Γ' Ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν.)

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας δὲ Κτίστης,
ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις· ἐξ ἀσπό-
ρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύ-
την ὅσπερ ἦν ἄφθορον, ἵνα τὸ θαῦμα βλέπο-
ντες, ὑμνήσωμεν αὐτὴν βιῶντες·

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας·
χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα·
χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί·
χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις·
χαῖρε, ἀπογεννῶσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις·
χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρόντος·
χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

 ἐνον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου,
τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο
 γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεός, ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς
ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκῦσαι πρὸς τὸ ὑψος,
τοὺς αὐτῷ βιώντας·

’Αλληλούϊα.

 ὅς ἦν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως,
ἀπὸν δὲ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβα-
σις γὰρ θεϊκή, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέ-
γονε, καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου,
ἀκουούσης ταῦτα·

Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρίτου χώρα·
χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα·
χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε, ὅχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβείμ·
χαῖρε, οἴκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφείμ.

Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταύτῳ ἀγαγοῦσα·
χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῦσα.

Χαῖρε, δι' ᾧς ἐλύθη παράβασις·
χαῖρε, δι' ᾧς ἡ νοίχθη Παράδεισος.

Χαῖρε, ἡ κλεὶς τῆς Χριστοῦ Βασιλείας·
χαῖρε, ἐλπὶς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα,
τῆς σῆς ἐνανθρωπίσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσ-
ιτον γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν
ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ
παρὰ πάντων οὕτως·

΄Αλληλούϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώ-
νους, ὁρῶμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι
γὰρ λέγειν τὸ πῶς, καὶ Παρθένος μένεις καὶ
τεκεῖν ἵσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ μυστήριον θαυμά-
ζοντες, πιστῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον·
χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα·
χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί·
χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκὰς διασπῶσα·
χαῖρε, τῶν ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα·
χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε, ὀλκὰς τῶν θελόντων σωθῆναι·
χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

 ᾠσαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ τῶν ὅλων κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε·
καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς
ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίω γὰρ τὸ δμοίον
καλέσας ὡς Θεὸς ἀκούει·

΄Αλληλούϊα.

Στάσις Δ'

(Η Δ' Στάσις τοῦ Ἀκαθίστου "Υμνου ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ τῆς Δ' Ἐβδομάδος τῶν Νηστεῶν.)

Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε,
καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· ὁ
γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατεσκεύα-
σέ σε ποιητὴς Ἀχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ
σου, καὶ πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας·

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας·
χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοπτῆς ἀναπλάσεως·
χαῖρε, χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέν-
τας αἰσχρῶς·
χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας
τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθιρέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα·
χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, παστᾶς ἀσπόρου νυμφεύσεως·
χαῖρε, πιστοὺς Κυρίω ἀρμόζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων·
χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε ἀγίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

μνος ἄπας ἡττᾶται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· Ισαρίθμους γὰρ τῇ ψάμμῳ ὡδάς, ἀν προσφέρωμέν σοι Βασιλεῦ ἄγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὃν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς σοὶ βοῶσιν.

΄Αλληλούϊα.

ωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν, δρῶμεν τὴν ἀγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ ἄϋλον ἄπτουσα φῶς, δδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἄπαντας, αὔγῃ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα·

Χαῖρε, ἀκτὶς νοητοῦ ἡλίου·
χαῖρε, βολὶς τοῦ ἀδύτου φέγγους.

Χαῖρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα·
χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἔχθροὺς καταπλήττουσα.

Χαῖρε, δτὶ τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν·
χαῖρε, δτὶ τὸν πολύόρυτον ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον·
χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν όγυπον.

Χαῖρε, λουτὴρ ἐκπλύνων συνείδησιν·
χαῖρε, κρατὴρ κιρνῶν ἀγαλλίασιν.

Χαῖρε, δσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας·
χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ἄριν δοῦναι θελήσας, ὀφλημάτων ἀρχαίων,
 ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμηπ-
 σε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς
 αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον,
 ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως·

Ἄλληλούϊα.

ἄλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε
 πάντες, ὡς ἔμψυχον ναὸν Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ
 γὰρ οἰκήσας γαστρί, ὁ συνέχων πάντα τῇ
 χειρὶ Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοῶν
 σοι πάντας·

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου·
 χαῖρε, ἀγία ἄγιων μείζων.

Χαῖρε, κιβωτὲ χρυσωθεῖσα τῷ Πνεύματι·
 χαῖρε, θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε, τίμιον διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν·
 χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον Ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος·
 χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ᾧς ἐγείρονται τρόπαια·
 χαῖρε, δι' ᾧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.

Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπείᾳ·
 χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρίᾳ.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων
ἀγίων ἀγιώτατον Λόγον (**τῷ Ι**). δεξαμένη
τὴν νῦν προσφοράν, ἀπὸ πάσης ὁῦσαι συμ-
φορᾶς ἄπαντας· καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι
κολάσεως, τοὺς συμβοῶντας·

Ἄλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸν πρῶτον οἶκον:

γγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμ-
φθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε· καὶ σὺν
τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θε-
ωρῶν Κύριε, ἔχιστατο καὶ ἵστατο, κραυγάζων
πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἣς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει·
χαῖρε, δι' ἣς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις·
χαῖρε, τῶν δακρύών τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὑψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς·
χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων δφθαλμοῖς.

Χαῖρε, δτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα·
χαῖρε, δτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον·
χαῖρε, γαστὴρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἣς νεουργεῖται ἡ κτίσις·
χαῖρε, δι' ἣς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

‘Ακολούθως ψάλλεται
τὸ Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ’.

Γῆ ύπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου Θεοτόκε. Ἄλλ’ ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι. Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

‘Ο Αναγνώστης:

Τρισάγιον. Δόξα Πατρί. Καὶ νῦν. Παναγία Τριάς. Δόξα Πατρί. Καὶ νῦν. Πάτερ ἡμῶν...

‘Ο Ιερεύς: “Οτι σοῦ ἐστιν...

‘Ο Αναγνώστης:

‘Αμήν. Τὸ Κοντάκιον. Κύριε, ἐλέησον (**μ'**).
‘Ακολούθως λέγει:

Γέν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· Αὕτος, Κύριε, πρόσδεξαι

καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ
ἴθυνον τὴν χωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου.
Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον,
τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθα-
ρον καὶ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν
καὶ δύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέ-
λοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι
καὶ δόηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνόπ-
τα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπρο-
σίτου σου δόξης· δτὶ εὐλογητὸς εἶ εἰς τὸν
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀπο-
δείπνου.

Εἴτα ψάλλεται τὸ ἔξῆς
Θεοτοκίον. Ἡχος γ'.

 ἡν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου καὶ τὸ
ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου ὁ Γα-
βριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι, Θεοτόκε.
Ποιόν σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ
ὄνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἔχισταμαι. Διό, ὡς προ-
σετάγην, βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

‘Ο Ιερεύς: «Δι’ εὐχῶν...»

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ ΕΙC ΤΗN ΥΠΕΡΑΓΙΑN ΘΕΟΤΟΚΟN

(Ποίημα Θεοστρόκου Μοναχοῦ·
κατ' ἄλλους δέ Θεοφάνους)

‘Ο Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν ψάλλεται ἐν πάσῃ περιστάσει καὶ θλίψει ψυχῆς, κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας τοῦ Δεκαπενταυγούστου, ἐναλλὰξ μετὰ τοῦ Μεγάλου Παρακλητικοῦ Κανόνος.

‘Ο Ιερεύς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἄμην.

Ψαλμὸς ριμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

“Οτι κατεδίωξεν δὲ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἡκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ καὶ ὀμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὅδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, δτὶ σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, δτὶ ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθύς τό· Θεός Κύριος,
ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν, ὃς ἔξῆς:
Τίχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν ...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμινάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν ...

Στίχ. γ'. Παρὸ δὲ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν ...

Εἴτα τὰ παρόντα Τροπάρια.
Τίχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Γῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν,
ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς·
Δέσποινα, βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα·
σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα Πατρὶ... Τὸ αὐτό,
ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ.

Καὶ νῦν...

Δὺ σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἔως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

‘Ο Ἀναγνώστης (χῦμα).

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιομῶν σου ἔξα-
λειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου,
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀ-
μαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀ-
μαρτίαις ἐκίσσοσέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Παντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι·
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται δοστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξα-
λειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποδράψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’
ἔμοι.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ὑγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς
ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σω-
τηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δι-
καιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλο-
καυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριψμένον· καρ-
δίαν συντετριψμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θε-
ὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀνα-
φορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα.

·Ωδὴ α΄. Ἡχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

« **Υ**γρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ἔνοράν, καὶ τὸν Αἴ-
» γυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, δὲ Ἰσρα-
» λίτης ἀνεβόα· Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ἄσωμεν».

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ κα-
ταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ
Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δει-
νῶν με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀ-
θυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὸν ψυχήν· εἰρή-
νευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ
Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Δόξα Πατρὶ ...

Εωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Πα-
ρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὸν ψυχὴν
καὶ τὸν διάνοιαν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί ...

Nοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

·Ωδὴ γ'. Ὁ Εἰρημός.

« **Ω**ρανίας ἀψιδος, δροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἑκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε».

Τροπάρια.

Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Hροστασίαν καὶ σκέπτν, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σὲ Θεογεννῆτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Hκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύπησας, μόνη Πανάχραντε.

Δόξα Πατρί ...

Γένεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνά-
βλυσσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν
ἰσχύῃ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Γαλεπαῖς ἀρρώστιαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν,
ἔξεταξομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον·
τῶν ιαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θη-
σαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Γιάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου
Θεοτόκε, δτὶ πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ κα-
ταφεύγομεν, ὡς ἀρρόκτον τεῖχος καὶ προ-
στασίαν.

Γένεργεψον, ἐν εὔμενείᾳ πανύμνητε Θεοτό-
κε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κά-
κωσιν, καὶ ἵασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

'Ο Ιερεύς·

Γλένσον ἡμᾶς, δ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

‘Ο χορός ἐκ ἑκάστη δεήσει ψάλλει τὸ
Κύριε ἐλέησον (γ’)

‘Ο Ιερεύς·

”Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν (**τοῦ δεῖνος**) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

”Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως
καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ
Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων
Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδη-
μούντων ἐν τῇ πόλει (**ἢ νήσῳ**) ταύτῃ, τῶν ἐνο-
ριτῶν, ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν καὶ ἀφιε-
ρωτῶν τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης.

”Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...
(καὶ μνημονεύει ὀνομαστὶ τῶν δι' οὓς Παρά-
κλησις τελεῖται).

”Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρ-
χεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πα-
τρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

Κάθισμα.

Τίχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον,
έλέους πηγή, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐ-
κτενῶς βιῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα
πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ
μόνη ταχέως προστατεύουσα.

·Ωδὴ δ'. Ο Εἰρμός.

« **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
μυστήριον· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἔδόξασά σου τὴν Θεότητα».

Τροπάρια.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερ-
νήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα
κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεο-
νύμφευτε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὔσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ
τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὔσπλαγχνον
κυνήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούν-
των σε.

Δόξα Πατρί ...

Γ πολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Καί νῦν καὶ ἀεί ...

Δ ἡ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

·Ωδὴ ε'. Ο Εἰρημός.

« **Φ** ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε».

Τροπάρια.

·Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γ μπλησον Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκίνητον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

·Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γ ύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἀγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Δόξα Πατρί ...

Γῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Καί νῦν καὶ ἀεί ...

Γασαι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

·Ωδὴ στ'. Ο Εἰρμός.

« **Γ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· δτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἄδη προσῆγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς δὲ Θεός με ἀνάγαγε».

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἔαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένες δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ὁύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν δχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διὰ παντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ὁυσθῆναι με.

Δόξα Πατρὶ ...

Ὕς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψει Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὡ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ ...

Ὕν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκὶ μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· Ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Ὕιάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, δτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρροντον τεῖχος καὶ προστασίαν.

χραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμπνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ως ἔχουσα μπτρικὴν παρόδησίαν.

**Δέησις τοῦ Ἰερέως ὑπὲρ
τῶν τελούντων τήν Παράκλησιν**

“Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεός... (σελ. 167)

‘Ο Χορός· Κοντάκιον. Ἡχος β’.

Γροστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτείᾳ πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ως ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων Σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Εἴτα τὸ Α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ Ἡχου

Γ’ κ νεότητός μου, πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ’ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον, Σωτήρ μου. (δις)

Θί μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ως χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (δις)

Δόξα Πατρί ...

Ἄγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει, ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ μονάδι, ἴεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί ...

Ἄγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ὁρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὄνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (δις)

Στίχ. Ἀκουσον, Θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κληνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τοῦ ὄνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ μνησθήσομαι.

‘Ο Ιερεύς·

Ἅαὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

‘Ο Χορός· Κύριε ἐλέησον (ἐκ γ’)

‘Ο Ιερεύς·

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

‘Ο Ιερεύς·

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου, τὸ
Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Ιερεύς·

(Λουκ. α' 39-49, 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ,
ἐπορεύθη εἰς τὴν ὁρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς
πόλιν Ἰουδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζα-
χαρίου, καὶ ἤσπάσατο τὸν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγέ-
νετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς
Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ
αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἀγίου ἡ Ἐλι-
σάβετ καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν.
Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ
καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο,

Ίνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με; Ἰδοὺ γάρ, ώς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὅτα μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, δτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου· δτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· δτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσει μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ο Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴτα ψάλλομεν.

Ἄχος β'.

Δόξα Πατρὶ ...

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν Μονάδι,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί ...

Γαῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
έξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἔμῶν ἐγκλημά-
των.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιόμων
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τίτλος. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστα-
σίᾳ, Παναγίᾳ Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν
Ζ τοῦ ἰκέτου σου· θλῖψις γὰρ ἔχει με, φέρειν
οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέ-
πτην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ
ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυ-
θίαν οὐκ ἔχω πλήν σου· Δέσποινα τοῦ κόσμου,
ἔλπις καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου πα-
ρίδης τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποίησον.

Θεοτοκία.

Ωύδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος
ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνὴ Παρθένε Θεο-
Ω τόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει
τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

‘Ο Ιερεύς.

Εῶσον, ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιῷ μοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Πρωτοκορυφαίων· Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου τοῦ καὶ ἴδρυτοῦ τῆς Ἑκκλησίας ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ιεραρχῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Ἀθανασίου, Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμο-

νος, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως, τῶν θαυματουργῶν· τῶν ἀγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ Θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων· (**τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· (**τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἔορτάζηται**), καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων, ἵκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ἡμεῖς τό· Κύριε, ἐλέησον (12άκις)

‘Ο Ιερεύς·

Γλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ

σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός· ’Αμήν.

Καὶ ἀποπληροῦμεν
τὰς λοιπὰς Ὡδὰς τοῦ Κανόνος.

’Ωδὴ ζ. ’Ο Εἰρμός.

- « **Ω** Ἰ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντίσαντες Παι-
δες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
- » **Ω** Τριάδος, τὸν φλόγα τῆς καμίνου, κατε-
πάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν,
» Θεὸς εὐλογητὸς εῖ».

Τροπάρια.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ω ἡν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἡθέλησας Σῶτερο οἰκο-
νομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου,
κατῷκησας τῷ κόσμῳ, ἡν προστάτιν ἀνέδει-
ξας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εῖ.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ω ελπὶν τοῦ ἐλέους, δν ἐγέννησας, Μῆτερ
ἀγνή, δυσώπησον, όυσθηναι τῶν πταισμά-
των, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει

κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητός εῖ.

Δόξα Πατρί ...

Ω ποσαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας
τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας,
καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν
ἔδειξας· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητός
εῖ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί ...

Ω αμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρέωστίας,
Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ
σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ
τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

·Ωδὴ π'. Ὁ Εἰρημός.

« **Ω** δὲν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν, δὲν ὑμνοῦσι,
» **Ω** στρατιὰ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερ-
» **Ω** υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ω οὓς βοηθείας, τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ
παρίδης Παρθένε, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερ-
ψοῦντάς σε, Κόρη εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Fῶν ἱαμάτων, τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πι-
στῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦ-
σι, τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Δόξα Πατρί ...

Fὰς ἀσθενείας μου, τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ
σαρκὸς τὰς ὁδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξά-
ζω, τὴν Κεχαριτωμένην.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί ...

Fῶν πειρασμῶν σύ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις,
καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε
ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'. Ο Εἰρημός.

« **F**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
σοῦ σεσωμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν
Ἄσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.»

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

F'οίν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ
τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀ-
φηρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄρας μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε,
ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς
ἀμαρτίας τὴν λύπην, ἔξαφανίσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄιμὴν καὶ προστασίᾳ, τῶν σοὶ προσφευγόν-
των, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον,
καταφυγή τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Δόξα Πατρὶ ...

Ἄωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε,
τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς
εὐσεβῶς Θεοτόκον, σὲ καταγέλλοντας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί ...

Ἄακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, τα-
πεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀρ-
χωστίας εἰς ὁῶσιν μετασκευάζουσα.

Καὶ εὐθὺς, τό-

Ἄγιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν
Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώ-
μπτον καὶ μπτέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἶν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξότεραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαὸν, ἡ τὸν οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παρακλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα

Μεγαλυνάρια

Ἶν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν, λαμπτηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δεσποιναν τοῦ κόσμου, ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

Ἐπει τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχή· πρὸς σὲ καταφεύγω, τὴν Κεχαριτωμένην· ἐλπὶς ἀπολιπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Ἐσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν ἵκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα· ὡς Δεσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

ἄλλομεν προθύμως σοι τὴν ὁδίν, νῦν τῇ πανυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς· μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, δυσώπει Θεοτόκῃ, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Λαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτήν, τὴν ἴστορηθεῖσαν, ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου, Λουκᾶ ιερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Εἶτα·

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἀγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

‘Ο Ἀναγώστης·

‘Αμήν. Ἀγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς (*τρίσις*).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, Ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ὅτιος, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ δονόματός Σου.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου· γεννθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σῆμερον· καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ δοφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς δοφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ δῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο Ιερεύς·

Πτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός· Ἄμην.

Κατὰ τὴν περίοδον τῶν Παρακλήσεων τοῦ 15 Αύγουστου, ἀντὶ τῶν κατωτέρω Τροπαρίων, ψάλλονται·

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἀυτοῦ Ἡχου (Βλέπε σελ. 186-188).

Τροπάρια Κατανυκτικά

“Ἡχος πλ. β’.

Γέλένσον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλένσον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλένσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ...

Γύριε, ἐλένσον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· μὴ δργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ’ ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἔχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ δνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί ...

Γῆς εὔσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· δύσθείημεν διὰ σοῦ τῶν πε-

ριστάσεων· Σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
Χριστιανῶν.

‘Ο Ιερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...

‘Ο Χορός ἐν ἑκάστῃ δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ').

”Ετι δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν...

”Ετι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου...

”Ετι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης...

(Καὶ μνημονεύει πάλιν, ὑπὲρ ὃν ἡ Παράκλησις γίνεται).

”Ετι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν
ἀγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν, ἢ
νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν
ἀπὸ δόργης, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταπο-
ντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύ-
λων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανά-
του· ὑπὲρ τοῦ ἔλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον
γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν
ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν
δόργην καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ
ὅσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας
αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

”Ετι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον

τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περιθάνατῶν τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν· καὶ ἔλεως, ἔλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ιερεὺς ποιεῖ μικρὰν Ἀπόλυσιν

Ἄόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου Ἀγίας Αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου τοῦ καὶ ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων Ἀποστόλων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινί-

κων Μαρτύρων (τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ δικαιῶν Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· (τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν), καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

‘Ο Χορὸς· Ἀμήν.

Τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

“Ηχος β’. Ὁτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων προστατεύεις Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾳ σου χειρὶ ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι, ὑπὲρ πταισμάτων πολλῶν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· δθεν σοι προσπίπτομεν· Ρῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

“Ομοιον.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη

καὶ ἀντίληψις, καὶ ὁρφανῶν βοηθός, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις·” Αχραντε, σπεῦσον, δυσωποῦμεν ὁύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Τίτλος πλ. δ'.

Δέσποινα, πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τίτλος β'.

Δὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 15 Αὐγούστου, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρων Θεοτοκίων ψάλλονται τὰ ἔξης Ἐξαποστειλάρια.

Τίτλος γ'.

Δὲ πόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατε μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Δὲ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μῆτρε Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ὁύσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Γαὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν· μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Δρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἥλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην.

‘Ο Ιερεύς

Δι’ εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο Χορός· Ἄμην.

Μετὰ τὸ Τρισάγιον, κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 15Αύγουστου, ἵνα συμπληρωθῇ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ, ἢτοι:

Τῇ 1ῃ Αύγουστου
“**Ἄχος δ’.** Ταχύ προκατέβαλε.

Βασίλειον διάδημα ἐστέφθη σὲ κορύφη, ἐξ ἄθλων ὃν ὑπέμεινας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, μαρτύρων πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν

Ίουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀεὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Τῇ 2ῃ Αὔγουστου
Ὕχος δ'.**

 Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

**Τῇ 3ῃ Αὔγουστου
Ὕχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.**

 Ἡ μάρτυρες σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἴσχυν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράσπ. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Τῇ 4ῃ Αὔγουστου
Ὕχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.**

 ριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν, προϋπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὰ προεόρτια, πιστοί καὶ βοήσωμεν. Ἡγγικεν ἡ ἡμέρα

τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης, ἀνεισιν εἰς τὸ δόρος, τὸ Θαβὼρ δὲ Δεσπότης, τῆς θεότητος αὐτοῦ ἀπαστράψαι τὴν ὥραιότητα.

Ἐφεξῆς μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, ἡμέρας τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως, ψάλλεται τό

Ἄπολυτίκιον. Ἡχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ δρει, Χριστὲ ὁ Θεός,
δείξας τοῖς μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου,
Ϋκαθὼς ἡδύναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς
ἀμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου ἀΐδιον, πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου. Φωτοδότα δόξα σοι.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ ΕΙC ΤΗN ΥΠΕΡΑΓΙΑN ΘΕΟΤΟΚΟN

(Ποίμα τοῦ Βασιλέως
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΔΟΥΚΑ τοῦ Λασκάρεως)

‘Ο Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν, κατὰ τὰς
ἡμέρας τοῦ Δεκαπενταυγούστου, ψάλλεται
ἐναλλὰξ μετὰ τοῦ Μικροῦ Παρακλητικοῦ Κα-
νόνος.

‘Ο Ιερεύς·

Φύλογιπτὸς δὲ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεί
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἄμήν.

Ψαλμὸς ωμβ' (142).

Ὕριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιοι
τὴν δέοσίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσά-
κουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου... (σελ. 154)

Εἶτα ψάλλομεν. Ἡχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ὑμῖν· εὐλογημένος
ὅ ἐρχόμενος ἐν δόνοματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπι-
καλεῖσθε τὸ δόνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ὑμῖν ...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
δόνοματι Κυρίου ἡμινάμπν αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ὑμῖν ...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ὑμῖν ...

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ἡχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὕη Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀ-
μαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν,
ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς·

Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα·
σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ
γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα Πατρί ... Τὸ αὐτό,
ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί ...

 ὃ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐδρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

‘Ο Ἀναγνώστης (χῦμα)·

Ψαλμὸς ν' (50).

 Ἀέπειρον με, δ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιῷμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.... (σελ. 157)

ΕἼτα ψάλλομεν·

·Ωδὴ α΄. Ἡχος πλ. δ΄. Ο Εἰρημός.

« **Ἄ**ρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουρ-
» γοῦσα ποτέ, Μωσαὶκὴν ράβδος, σταυρο-
» τύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν·
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν,
» ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα».

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄων λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσι, τὴν τα-
πεινήν μου ψυχὴν· καὶ συμφορῶν νέφη τὴν
ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν Θεονύμφευτε·
ἄλλ’ ἡ φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον,
λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ
έχθρῶν δυσμενῶν καὶ συμφορῶν βίου, λυ-
τρωθείς Πανάχραντε, τῇ κραταιᾷ δυνάμει
σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν ἀμετρόν σου συ-
μπάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Δόξα Πατρὶ ...

Nῦν πεποιθὼς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταιὰν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπτην,
δόλοψύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ στενάζω, μή με παρίδῃς
τὸν ἄθλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί ...

Ωὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανώτατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά· εἰ μὴ γὰρ σύ, Κόρη, πάντοτε προΐστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο;

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων... (σελ. 161)

Ἐπίβλεψον, ἐν εὔμενείᾳ... (σελ. 161)

‘Ωδὴ γ’. ‘Ο Εἰρημός.

« **Ω**ρανίας ἀψιδος ὁροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἑκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε».

Τροπάρια.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄπορήσας ἐκ πάντων, δύνηρῶς κράζω σοι·
πρόφθασον θερμὴ προστασία, καὶ σὴν
βοήθειαν, δός μοι τῷ δούλῳ σου, τῷ τα-
πεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν ἐπιχε-
τοῦντι θερμῶς.

΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄθαυμάστωσας ὅντως, νῦν ἐπ' ἐμοί Δέσποι-
να, τὰς εὔεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη
σου· δύνεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραί-
ω, τὴν πολλὴν καὶ ἀμετρον κηδεμονίαν σου.

Δόξα Πατρί ...

Ἄαταιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποι-
να, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμίαι καταπον-
τίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖρά μοι δὸς
βοηθείας, ἥ θερμὴ ἀντίληψις καὶ προστασία μου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί ...

Ἄληθὴ Θεοτόκον, διμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν
τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἔξαφανίσασαν· ὡς
γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ

Ἄδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ρεύσαντα.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων... (σελ. 161)

Ἐπίβλεψον, ἐν εὔμενείᾳ... (σελ. 161)

‘Ο Ιερεύς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουοντον καὶ ἐλέησον.

‘Ο Χορός ἐν ἑκάστῃ δεήσει
ψάλλει τό· Κύριε, ἐλέησον (τρόις).

‘Ο Ιερεύς·

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ δρθιδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ χώρᾳ ἢ νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ Ἅγιου Ναοῦ τούτου.

”Ετι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ
 (καὶ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα ἐκείνων, δι' οὗς
 ἡ Παράκλησις τελεῖται).

”Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

’Ο Χορὸς· ’Αμήν.

Κάθισμα.

’Ηχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον,
 ἐλέους πηγή, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βιῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

’Ωδὴ δ'. ’Ο Εἰρημός.

« **Χ**ύ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις·
 » σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ προφήτῃ Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε».

Τροπάρια.

Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γ αὶ ποῦ λοιπὸν ἄλλην εὔρησω ἀντίληψιν;
ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τί-
να θερμὴν ἔξω βοηθόν, θλίψεσι τοῦ βίου,
καὶ ζάλαις οἴμοι! κλονούμενος; Εἰς σὲ μόνην
ἔλπιζω, καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προ-
στρέχω τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γ ὃν ποταμὸν τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους σου,
τὸν πλουσίαις δωρεαῖς δροσίσαντα, τὸν
παναθλίαν καὶ ταπεινήν, Πάναγνε ψυχήν
μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνῳ
φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω, κηρύττω, καὶ προ-
στρέχω τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Δόξα Πατρὶ

Γ ἐ τὴν ἀγνήν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον,
μόνην φέρω, τεῖχος ἀπροσμάχητον, κατα-
φυγήν, σκέπην κραταιάν, δπλον σωτηρίας.
μή με παρίδης τὸν ἄσωτον, ἔλπις ἀπηλπισμέ-
νων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβούμενων χαρὰ καὶ
ἀντίληψις.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί ...

Ἔως ἔξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι,
τοὺς ἀμέτρους, οἰκτιῷμούς ὁ Δέσποινα,
τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχήν, δεινῶς πυ-
ρουμένην, ώς ὕδωρ περιδροσίσαντας; 'Αλλ' ὁ
τῆς σῆς προνοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἡς
ἀφθόνως αὐτὸς παραπίλαυσα.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων... (σελ. 161)

Ἐπίβλεψον, ἐν εὔμενείᾳ... (σελ. 161)

΄Ωδὴ ε΄. Ο Εἰρμός.

« **Ὕ**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπί-
» στρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν
» σου, τὰς ὅδούς μου κατεύθυνον δέομαι».

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὕχαριστως βιῶ σοι, χαῖρε, Μητροπάρθενε·
χαῖρε, Θεόνυμφε· χαῖρε θεία σκέπτη· χαῖρε, προ-
όπλον καὶ τεῖχος ἀπόρθητον· χαῖρε, προ-

στασία καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων ἐκ πίστεως.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ωἱ μισοῦντές με μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη καὶ λάκκον πύτρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι μου, καὶ κατεβιβάσαι, πρὸς γῆν, Ἀγνή ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ’ ἐκ τούτων προφθάσασα, σῶσόν με.

Δόξα Πατρί ...

Ωπὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ νόσου, καὶ βλάβης με λύτρωσαι· καὶ τῇ σῇ δυνάμει, ἐν τῇ σκέπῃ σου φύλαξον ἄτρωτον, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ ἔξ ἐχθρῶν τῶν πολεμούντων καὶ μισούντων με, Κόρον πανύμνητε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί ...

Ωἱ σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀνθ' ὕδνπερ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστότητος; Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ, καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἄφατον πρός με συμπάθειαν.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων... (σελ. 161)

Ἐπίβλεψον, ἐν εὔμενείᾳ... (σελ. 161)

‘Ωδὴ στ’. Ὁ Εἰρημός.

« **Τ**ὸν δέοσιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
 » **Τ**ὸν ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν ἡ
 » **Ψ**υχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ
 » **Ἄ**δῃ προσῆγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. Ἐκ
 » φθορᾶς δὲ Θεός με ἀνάγαγε».

Τροπάρια.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν
 ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκο-
 τασμὸν ἐμποιοῦσί μοι, Κόρη, ἀλλ’ ἡ γεννή-
 σασα Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μα-
 κράν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν
 νόσων ἰατρόν σε γινώσκω, καὶ παντελῆ συ-
 ντριψίδον τοῦ θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς
 ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφο-
 ραῖς, ταχινὴν καὶ δξεῖαν ἀντίληψιν.

Δόξα Πατρὶ ...

Θὺ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους, καὶ
 τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν
 πηγὴν, τὴν ἀέναον ὅντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συ-

μπαθείας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἄπασιν δύμολογῷ,
καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί ...

Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέ-
λισσαι κηρίον Παρθένε, καὶ τὴν ἔμὴν κα-
τασχοῦσαι καρδίαν, κατατιρώσκουσι βέ-
λει τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὔροιμί σε βοηθὸν καὶ
διώκτην καὶ ρύστην, Πανάχραντε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων... (σελ. 161)

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ... (σελ. 161)

Ο Ιερεὺς τὴν δέοσιν. (σελ. 195)

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν.

Χορὸς· Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἡχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε,
μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ
παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ
πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
τῶν πιστῶς κραυγαζόντων Σοι· Τάχυνον εἰς
πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἵ προστα-
τεύουσα ἀεί, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Εἴτα τὸ Α' Ἀντίφωνόν
τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' Ἡχου

Γ κ νεότητός μου, πολλὰ πολεμεῖ με πάθη·
ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον, Σωτήρ
μου. (δις)

Δ ι μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυ-
ρίου· ως χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξη-
ραμμένοι. (δις)

Δόξα Πατρὶ ...

Δ γίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει, ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ Τρια-
δικῇ μονάδι, ἰεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ ...

Δ γίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος
ὅρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν,
πρὸς ζωογονίαν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὄνόματός σου, ἐν πάσῃ γε-
νεᾷ καὶ γενεᾷ. (δις)

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τοῦ δόνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ μνησθήσομαι.

‘Ο Ιερεύς.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

‘Ο Χορός. Κύριε ἐλέησον (τρίς)

‘Ο Ιερεύς.

Σοφία. Ορθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός. Καὶ τὸ Πνεύματί σου.

‘Ο Ιερεύς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ανάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
(κεφ. ι' 38-42, καὶ ια' 27-28).

Δῷ καὶ ωῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν δὲ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἡ καὶ παρακαθήσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπάτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι δτὶ ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ δὲ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾶς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθῆσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὅχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε· Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

‘Ο Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἔχος β'.

Δόξα Πατρί ...

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν Μονάδι,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημά-
των.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί ...

Παῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημά-
των.

Στίχ. Ἐλέησόν με δὲ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιῷμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἔχος πλ. β'. "Ολην ἀποθέμενοι.

Μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστα-
σίᾳ, Παναγίᾳ Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν
Ζ τοῦ ἰκέτου σου· θλῖψις γὰρ ἔχει με, φέρειν
οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέ-
ππν οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω δὲ
ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυ-
θίαν οὐκ ἔχω πλήν σου· Δέσποινα τοῦ κόσμου,
ἔλπις καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου πα-
ρίδης τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποίησον.

Θεοτοκία.

Δύδεις προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμμένος
ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνὴ Παρθένε Θεο-
τόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει
τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν
ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρ-
θένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμου-
μένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ
μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

‘Ο Ιερεύς·

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου... (σελ. 172)

Καὶ ἡμεῖς τό· Κύριε, ἐλέησον (12άκις)

‘Ο Ιερεύς·

Γλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ
Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἀποπληροῦμεν
τὰς λοιπὰς Ὡδὰς τοῦ Κανόνος.
‘Ωδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

« **Ὕ** αῖδες Ἐβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» **Ὕ** τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ
» **Ὕ** πῦρ, μετέβαλον βιῶντες· Εὐλογητὸς εἶ
» Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας».

Τροπάρια.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὕ ὃς ἡ τεκοῦσα, Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυ-
κτὶ ἀμαρτημάτων, φωταγώγησον σύ, φωτὸς
οὖσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἀμωμόν, ἵνα
πόθῳ σε δοξάζω.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὕ κέπτη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις
καὶ καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν,
ἀπάστης βοηθείας, ἀβοηθήτων δύναμις, καὶ
ἐλπὶς ἀπολπισμένων.

Δόξα Πατρὶ ...

Ὕ “λῃ ψυχῇ καὶ διανοίᾳ καὶ καρδίᾳ σε καὶ
χείλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν, μεγά-
λων χαρισμάτων· ἀλλ’ ὅ τῆς σῆς χρονιστόπ-
τος, καὶ ἀπείρων σου θαυμάτων!

Καὶ νῦν καὶ ἀεί ...

Ξ λέψον ἵλεω δύματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν, ἥν ἔχω· καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἐλέει.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων... (σελ. 161)

Ἐπίβλεψον, ἐν εὔμενείᾳ... (σελ. 161)

‘Ωδὴ π’. Ὁ Εἰρημός.

« **Τ**ὸν ἐν δῷει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσεῖ μυ-
στήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τροπάρια.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τιὰ σπλάγχνα, ἔλέους σου Παρθένε, μὴ παρίδῃς σεμνή, ποντούμενόν με σάλῳ βιωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου μοι, χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ κακώσεσι τοῦ βίου.

‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τεριστάσεις, καὶ θλίψεις καὶ ἀνάγκαι, εὔροσάν με Ἀγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου καὶ πειρασμοί με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ

πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῇ κραταιᾷ σου σκέπη.

Δόξα Πατρὶ ...

Ἐν ταῖς ζάλαις ἐφεῦρόν σε λιμένα· ἐν ταῖς λύπαις, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινὸν βοήθειαν· καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ρύστιν καὶ προστάτιν ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί ...

Χαῖρε, θρόνε, πυρίμορφε Κυρίου, χαῖρε, θεία καὶ μανναδόχε στάμνε· χαῖρε, χρυσῆ λυχνία, λαμπτὰς ἄσβεστε· χαῖρε, τῶν παρθένων δόξα καὶ μπτέρων ὠράϊσμα καὶ κλέος.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων... (σελ. 161)

Ἐπίβλεψον, ἐν εὔμενείᾳ... (σελ. 161)

‘Ωδὴ Θ’. ‘Ο Εἰρημός.

« **Ἐ**ξέστη ἐπὶ τοῦτο δὲ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
 » κατεπλάγη τὰ πέρατα, δτὶ Θεὸς, ὥφθη
 » τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
 » στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
 » νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
 » πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι».

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλον, Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω καταφυγήν; ποίαν θεῷ μὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σὲ θαρρῶν κατέφυγον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ωὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατὸν, μεγαλεῖα τὰ σά Θεονύμφευτε, καὶ τὸν βυθὸν, τὸν ἀνεξερεύνητον ἐξειπεῖν, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διπνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Δόξα Πατρὶ ...

Χεῖνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραιόρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν, δύναμίν σου πᾶσιν δομολογῶ, καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἀς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῆ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῷ, καὶ γλώσσῃ πάντοτε.

Καί νῦν καί ἀεί ...

Τὸν δέοσίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδῃς, καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμόν· ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου, ὡς ἀγαθή, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα ὡς πανσθενοῦς, Δεσπότου Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπείνωσιν.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων... (σελ. 161)

Ἐπίβλεψον, ἐν εὔμενείᾳ... (σελ. 161)

Καὶ εὐθὺς, τὸ·

Τοῦ ξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμπτον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· τὴν δοντῶς Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ θυμιᾶ δὲ Ιερεύς.
Ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ Μεγαλυνάρια.

Γίν ούψηλοτέραν τῶν ούρανῶν, καὶ καθαρω-
τέραν, λαμπτηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρω-
σαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέ-
σποιναν τοῦ κόσμου, ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

Γ’πὸ τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ
σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχή· πρὸς σὲ κα-
ταφεύγω, τὴν Κεχαριτωμένην· ἐλπὶς ἀπολ-
πισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Γέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι
παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν ἰκετῶν, ἵνα μεσι-
τεύσῃς, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα· ὁ Δέ-
σποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοι τὴν φρέσκην, νῦν τῇ
πανυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαριμονικῷ· μετὰ
τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων,
δυσώπει Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Γλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσ-
κυνούντων, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτήν,
τὴν ἴστορηθεῖσαν, ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου,
Λουκᾶ Ιερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ.

Εἶτα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ, Πρόδρομες Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ὑμᾶς.

‘Ο Ἀναγώστης·

‘Αμήν. Ἅγιος δὲ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ὑμᾶς (*τρίτης*).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ‘Αμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ὑμᾶς. Κύριε, Ἰλασθητὶ ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. Δέσποτα συγχώροσον τὰς ἀνομίας ὑμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵσαι τὰς ἀσθενείας ὑμῶν, ἔνεκεν τοῦ δόνόματός Σου.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ ...

Πάτερ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ

έπι τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς
ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις
ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο Ιερεύς.

Ω “τι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις, καὶ
ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός. ’Αμήν.

Κατὰ τὴν περίοδον τῶν Παρακλήσεων τοῦ
15 Αύγουστου ψάλλονται:

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ
τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἀυτοῦ Ἡχου. (Βλέπε σελ.
186-188).

Τροπάρια Κατανυκτικά

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.... (σελ. 181)

Δόξα Πατρί...

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς... (σελ. 181)

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλιν... (σελ. 181)

‘Ο Ιερεύς λέγει τὴν δέησιν·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... κλπ. (σελ. 182)

Καὶ ποιεῖ τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν (σελ. 183)

Τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα
τῆς Θεοτόκου ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπά-
ρια.

“Ἄχος γ’.

Π’ πόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες
ἐνθάδε, Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ
μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πα-
ράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Ω γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων
ἡ χαρά, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε
Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ὁῦσαι,
τῶν αἰωνίων βασάνων.

Χ αὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον
Θεόν· μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον
τῶν Ἀγγέλων· παρακαλῶ σε Παρθένε, βοή-
θησόν μοι ἐν τάχει.

χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε
πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ
Βασιλέως, ἀκατανόπτον θαῦμα, πῶς γαλου-
χεῖς τὸν Δεσπότην.

‘Ο Ιερεύς·

Δι’ εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰη-
σοῦ Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Περιεχόμενα

Πρὸς τοὺς ἀναγνῶστες	7
Πρωὶν Προσευχὴ	11
Εὐχαὶ τῆς Τραπέζης	19
Μικρὸ Ἀπόδειπνο	23
Μεγάλο Ἀπόδειπνο	41
Ἀκολουθία Θείας Μεταλήψεως	83
Εὐχαριστία μετὰ τὴν Θεία Μετάληψη	113
Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου	121
Ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον	153
Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Παρακλητικοῦ Κανόνος εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον	189